

داهینانه‌کانی خانای قوبادی له بواری ئەندیشه و هونەری داستانە شیعردا

فازیل مەجید مەحمود^۱، شوخان رمضان قادر^۲

^۱ بەشی کوردی، کۆلیجی زمان، زانکۆی سلیمانی، شاری سلیمانی، هەریمی کوردستان، عێراق

Corresponding author's e-mail: fazil.qasim@univsul.iq

پوختە:

خانای قوبادی یە کیکە لە شاعیرە دیارەکانی کورد و سەربە ئەدەبیاتی کلاسیکە؛ لە کۆتایی سەدە (۱۷)؛ سەرەتای سەدە (۱۸) دا ژیاوە؛ شاعیریکی ئازادخواز بوو و لە دژی زولم و زۆرداری و ستاوتەتەو؛ شانازی بە زمانی کوردییەو کردوو؛ لەو شاعیرانەیه، کە زۆرتەری بەرهەمی لە دواى خۆی بەجێهێشتوو؛ لە هەندیک بواردا پیشەنگی شاعیرانی ئەدەبی کوردی بوو؛ لەوانە : (وەرگێڕانی قورئانی پیرۆز و داستانە شیعرییەکان، فۆرمی تەرجیع بەند، داشۆرین "هه‌جوو")، سەرەرای ئەوەی، کە لە سەردەمیکی پر لە کیشەو شەرو ئازاوەدا ژیاوە، بەلام هەموو هیرو تواناکی خستۆتە گەر لە پیناو داهیناندا بوو تە ئەستێرەیه کی درەوشاوە لە ئەدەبی کوردیدا و داهینانی کردوو لەبەر ئەوە ئەم توێژینەوێهە هەولێ داوە داهینانەکانی بخاتە روو بوو ئەوەی بێتە بنچینەیه ک بوو نووسینی توێژینەوێهە زانستی و پالنه‌رێک بیت بوو توێژەری کورد، تا زیاتر گرنگی بەم شاعیرە بدن، کە سەربە دیالیکتی گۆرانە، لە پای ئەوەی پەراویز خراوە بە گۆرەیی پێویست بایەخی پێنەدراوە. توێژینەوێهە کە بە میتۆدی میژووپی، وەسفی شیکاری نووسراوە.

وشە کللییەکان: (خانای قوبادی، داستانە شیعەر، داهینان)

المخلص:

خانا القبادي من الشعراء الكرد البارزين، ينتمي إلى الأدب الكلاسيكي، عاش في نهاية قرن السابع عشر وبداية قرن الثامن عشر الميلادي، وكان طالباً للحُرِّيَّة ووقف ضد الظلم والاستبداد، وكان مفتخراً باللغة الكردية، وهو من الشعراء الذين تركوا أثراً كثيرة، وكان قدوةً لشعراء الأدب الكردي في بعض النواحي، منها (تفسير القرآن الكريم و ترجمة الملاحم الشعرية، والترجيع والهجاء). وعلم الرغم من أنه عاش في عصر مليء بالحروب والصراعات. فإنه وظف كل طاقاته وقدراته الفنية الإبداع، فأبدع في الأدب الكردي، وصار ترجمة على الرغم من أنه نجماً متلاًثماً في سماء الأدب الكردي. وعليه، فحاول البحث إبراز إبداعاته لكي تكون أساساً ينطلق من البحث العلمي، وتكون دافعاً للباحث الكردي كي يزد الاهتمام بهذا الشاعر المنتمي إلى اللهجة الكورانيه، لأنه لم يُهتَم به على وجه المطلوب وباقدر الكافي. مفتاح الكلمات: (خانا القبادي، الملحمه، الإبداع)

گۆفاری زانکۆی هەلەبجە: گۆفاریکی زانستی ئەکادیمیە زانکۆی هەلەبجە دەری دەکات	
DOI Link	http://doi.org/10.32410/huj-10445
رێککەوتەکان	رێککەوتی وەرگرتن: ۲۰۲۲/۸/۵ رێککەوتی پەسەندکردن: ۲۰۲۲/۱۰/۳ رێککەوتی بلاوکردنەو: ۲۰۲۳/۳/۳۰
نیمەیلی توێژەر	fazil.qasim@univsul.iq
مافی چاپ و بلاوکردنەو	© ۲۰۲۳ پ.د. فازیل مەجید مەحمود، شوخان رمضان قادر، گەبشتن بەم توێژینەوێهە کراوێهە لەژێر رەزامەندی 4.0 CCBY-NC_ND

Abstract

Khana Qubadi was one of the great poets of classical Kurdish literature. He lived at the end of seventeenth century and the beginning of eighteenth century. He always sought freedom and he was against oppression and violence. He was proud of Kurdish language. Qubadi has the greatest collection of poems. In some genres, he was the role model for other Kurdish poets such as: translation of the Holy Quran, Epics, Repetition, Satire. Despite that his era was full of wars and conflicts, he could skilfully use his artistic abilities and he brought many literary innovations into Kurdish literature. Therefore, he shines like a star in Kurdish literature. This paper tries to shed light on his literary inventions in order to be used as a source for scientific researches and to make Kurdish researchers pay more attention to this great poet, who is from Goran dialect, because he is one of the poets with numerous poems, but he has not gained reseachers' attention yet.

Keywords: (Khana Qubadi, Poetry epic, Invention)

پیشەکی

خانای قوبادی یه کیکه لهو شاعیره مهزنانه‌ی، که له بواری هزره ئه‌ندیشه‌ی داستانه شیعردا پیش شاعیرانی سه‌رده‌می خوی که‌وتوو و داهینای گه‌وره‌ی کردوو؛ ئەم داهینانانە‌ی بوونە‌ته‌هۆی سه‌رمه‌شقبوونی شاعیر له ئە‌ده‌بیاتی کوردیدا و ره‌وشی ره‌وشنیری و شارستانییه‌تی نوێ‌کردوو‌ته‌وه؛ ئەم باسه‌هه‌وئیکی کورته‌بو تیشک‌خستنه‌سه‌ر ئە‌و داهینانه‌به‌پێزانه‌ی شاعیر، هه‌رچه‌نده‌خانا به‌په‌ره‌مه‌ترین شاعیر داده‌نریت وه‌ک ئە‌ستیره‌یه‌کی گه‌ش له‌ئاسمانی ئە‌ده‌بی کوردیدا ده‌ده‌ره‌وشیته‌وه، به‌لام به‌داخه‌وه‌به‌پێی پێویست گرنگی پینه‌دراوه‌له‌لایه‌ن توێژه‌رانه‌وه، بۆیه‌به‌پێویستمان زانی، که‌توێژینه‌وه‌یه‌ک سه‌باره‌ت به‌داهینانه‌کانی ئە‌م شاعیره‌مه‌زنه‌له‌روانگه‌ی (داستانه‌شعیر)ه‌وه‌ئه‌نجام ده‌ین؛ توێژینه‌وه‌که‌له‌پیشه‌کی و دوو به‌ش پیکهاتوو

به‌شی یه‌که‌م : سه‌ره‌تایه‌کی تیۆری سه‌باره‌ت به‌داستانه‌شعیر

پاری یه‌که‌م : زاراوه‌و پیناسه‌ی داستانه‌شعیر

پاری دووهم: سه‌ره‌تای ئە‌م ژانره‌گرنگه‌له‌ئه‌ده‌بیاتی کوردیدا.

به‌شی دووهم: داهینانه‌کانی خانای قوبادی له‌بواری ئە‌ندیشه‌وه‌هونه‌ری داستانه‌شعیردا

پاری یه‌که‌م : جو‌رو‌بابه‌تی داستانه‌شعیره‌کانی خانای قوبادی .

پاری دووهم: داهینانه‌گرنگ و به‌رچاوه‌کانی شاعیر له‌داستانه‌شعیردا . له‌کو‌تایشدا چه‌ند ئە‌نجامیک و لیستی سه‌رچاوه‌کان خراونه‌ته‌

روو به‌هيوای ئە‌وه‌ی ببیته‌په‌که‌ره‌وه‌ی که‌لینیکی بچووک له‌گرنگی دان به‌خانای مه‌زن.

به‌شی یه که‌م: سه‌ره‌تایه کی تیۆری سه‌بارهت به داستانه شیعر

پاری یه که‌م: زاراوه و پیناسه‌ی داستانه شیعر

تیگه‌یشتن له چه‌مک و مانای ژانره ئه‌ده‌بیه‌کان هه‌کارێکی سه‌ره‌کییه بۆ دیاریکردن و بۆلێنکردنی ژانره‌کان وه‌ک ره‌گه‌زێکی سه‌ره‌خۆی ئه‌ده‌بی، هه‌روه‌ها ریگه‌ خۆشکه‌ر ده‌بیت بۆ ئه‌وه‌ی قوڵترو فراوانتر سه‌یر بکری‌ن و تیگه‌یشتنی دروستییان له‌باره‌وه‌ هه‌بیت. داستانه شیعر یه‌کیکه له‌ ژانره‌ گرنه‌گ و به‌بايه‌خه‌کانی ئه‌ده‌ب؛ زاراوه‌ی داستانه‌ چهن‌دین مانا له‌خۆده‌گریت هه‌ر میلیه‌تیک زاراوه‌ی تایبه‌ت به‌ خۆی هه‌یه بۆ داستانه شیعر سه‌ره‌تا ((زاراوه‌ی داستانه‌ له‌ وشه‌ی (EPOS) ی یۆنانی وه‌رگیراوه‌ و به‌رامبه‌ر به‌مه‌ش له‌ زمانێ لاتینیدا وشه‌ی (EPICUM) به‌کارده‌یت له‌ زمانێ ئینگلیزیدا به‌رامبه‌ر به‌مه‌ زاراوه‌ی (EPIC) به‌کارده‌یت)) (حوسین، مه‌ولود، ۲۰۱۸، ۱۹۱).

(د.شمیسا) ش پێی وایه ((زاراوه‌ی داستانه‌ (epos) که‌ به‌ یۆنانی مانای وشه‌و چه‌رۆکه‌ وه‌ک خوازه‌ش مانای ئه‌فسانه‌ ده‌دات، که‌ بووه‌ به‌ بنچینه‌ی وشه‌ی ئیپیک (epic) وه‌ک ئاوه‌لناویش مانای گێرانه‌وه‌ ده‌دات به‌ده‌سته‌وه‌، واته‌ به‌ره‌مه‌تیک که‌ ده‌کریت بگێردیته‌وه‌)) (شمیسا، ۱۳۸۳، ۴۰) ده‌توانین بڵین داستانه‌ گێرانه‌وه‌ بووه‌ ئه‌م گێرانه‌وه‌یه سه‌ره‌تا سه‌رزاره‌کی بووه‌ و که‌سێک رووداویکی گێراوه‌ته‌وه‌، که‌ ساده‌و ساکار نه‌بووه‌؛ مانای کوشتارگه‌ی گه‌یاندووه‌.

عه‌لا‌ئه‌ده‌دین سه‌جادی سه‌باره‌ت به‌ زاراوه‌ی داستانه‌ ده‌نیت ((داستانه‌ و ئه‌فسونیش هه‌یه، داستانه‌ زۆرت‌ر بۆ نه‌به‌ردی و پالنه‌وانان به‌کاره‌هێنریت وشه‌که له‌ بنه‌ره‌تا (داواستان) ه‌ واته‌ شوێنی جه‌نگ و شه‌روشه‌و. وه‌یا (داستان) ه‌ واته‌ شوێنی عه‌دل، له‌ هه‌ردوو بارا وه‌کو عیلمی به‌لاغه‌ ئه‌لێ (ته‌سمیه‌ی حاله‌ به‌ ئیسمی مه‌حه‌ل) درێژبوونه‌وه‌ی زه‌مان وشه‌که زمان کورتی کردۆته‌وه‌ و بووه‌ به‌ "داستان") (سه‌جادی، ۱۳۸۹، ۱۱۹) مه‌به‌ست له‌ ئه‌فسوون (ئه‌فسانه‌یه‌)، که‌ به‌ره‌می دێرینه‌ی بیری مرۆفایه‌تییه‌ و هه‌مه‌لایه‌نه له‌ ئه‌نجامی پێویستییه‌کانی ژیان و ئاره‌زووه‌ بۆ کۆنکاتی مرۆف کۆبووه‌ته‌وه‌ و به‌مرۆگه‌یشتووه‌. ((له‌ زمانێ کوردیشدا بۆ داستانه‌ چه‌رۆکی شیعر و به‌یت به‌کارده‌یت، به‌لام به‌کاره‌ینانی وشه‌ی داستانه‌ له‌وانی دیکه‌ باوتره‌، وه‌ له‌ کورداندا کارێک پێی ده‌گوتریت داستانه‌، که‌ ئازای و چه‌له‌نگیه‌کی زۆر له‌ لایه‌ن رۆله‌کانی میلیه‌ت نوێنرابیت، به‌و واتایه‌ی هه‌موو کارێکی ساده‌و ئاسایی پێی ناوتریت داستانه‌.)) (قادر، ۲۰۰۹، ۱۶). که‌واته‌ تا ئه‌م قوناغه‌ وشه‌ و زاراوه‌ی (داستان) له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا په‌سه‌ندکراو چه‌سپاوه‌.

ژانره‌ ئه‌ده‌بیه‌کان هه‌ریه‌که‌یان تایبه‌تمه‌ندی خۆی هه‌یه و ئه‌و خاسیه‌ت و تایبه‌تمه‌ندییه‌ و ده‌کات له‌ ژانرێکی دیکه‌ جیا‌بکرتیه‌وه‌، هه‌روه‌ها هه‌ر نوسه‌رێک به‌پێی بیرو تیگه‌یشتنی تایبه‌تی خۆی پیناسه‌یان بۆ ده‌کات؛ بۆ نمونه‌ (داستانه‌شیعر) چه‌ندین پیناسه‌ی جیا‌وازی بۆ کراوه له‌لایه‌ن نووسه‌رانه‌وه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ی ژانرێکی سنورداره‌و یه‌کیکه له‌ لوتکه‌ به‌رزو زیندوووه‌کانی ئه‌ده‌ب و هه‌میشه له‌ گه‌شانه‌وه‌دابوووه‌؛ له‌گه‌ل ئه‌و سه‌رده‌مه‌ دێرینه‌ی به‌سه‌ریدا تیپه‌رپوووه‌ هه‌ر به‌ نه‌مری و زیندووویه‌تی ماوه‌ته‌وه‌، ئه‌مه‌ش ده‌گه‌ریته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی، که‌ به‌ره‌می ره‌نج و ماندوو بوون و ئه‌زمونیکی قوڵی مرۆفایه‌تییه‌، هه‌روه‌ها به‌هۆی سنوردارییه‌که‌یه‌وه‌ کۆمه‌لێ رێساو یاسای تایبه‌ت به‌ خۆی هه‌یه‌ پێویسته‌ په‌یره‌و بکری‌ت له‌لایه‌ن داستانه‌و سه‌نه‌وه‌، بۆیه‌ ئه‌و پیناسه‌ زۆرانه‌ی، که‌ بۆ داستانه‌ کراوه‌ چه‌ندین خالی هاوبه‌ش له‌ نێوانیاندا هه‌یه‌.

(د.فاته‌مه‌ مدرسی) له‌ باره‌ی داستانه‌وه‌ ده‌نیت: ((داستانه‌ epic به‌ واتای بوێری و دلاوه‌رییه‌ جووره‌ شیوازیکی ئه‌ده‌بی و گێرانه‌وه‌یه‌کی رێکوپێکه له‌ بواره‌کانی قاره‌مانیدا، که‌ له‌سه‌ر رووداوه‌ ئاساییه‌کان و کرداره‌کانی شه‌ری پالنه‌وانه‌کان قسه‌ ده‌کات داستانه‌ جوورێکه له‌ شیعر له‌ داستانه‌دا جوورێک له‌ وه‌سفکردنی تیدایه‌، که‌ وه‌سفی کرداره‌کانی پالنه‌وانی و جوامیری و شانازییه‌کانی نه‌ته‌وه‌یه‌که‌ یان که‌سێک ده‌کات)) (مدرسی، ۱۳۹۰، ۱۴۰)، واته‌ داستانه‌ گێرانه‌وه‌یه‌کی ئه‌ده‌بیه‌ به‌ شیعر ده‌هۆنریته‌وه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی رێکخراو وه‌سفی رووداوه‌ ئاسایی و نا‌اساییه‌کان و پالنه‌وانه‌کان ده‌کات، هه‌روه‌ها ((داستانه‌ چه‌رۆکی پالنه‌وانیکه له‌ ریگه‌ی شیعره‌وه‌ ده‌گێردیته‌وه‌، له‌ دوو توێی دا‌کرداری سه‌مه‌ره‌و نا‌وازه‌ ده‌بینرێ، که‌ خوداوه‌نده‌کان و پالنه‌وانه‌ میلییه‌کان و پیاوانی ئایینی له‌ شارستانیه‌تی کۆن ئه‌نجامی ده‌دن، ئامانجیش به‌رز راگرتنی پالنه‌وانه‌کان و سه‌رکه‌وتنه له‌ راده‌به‌ده‌ره‌کانیانه‌)) (عبدالله، ۱۹۷۸، ۱۷).

ده‌توانین بڵین داستانه‌ بریتیه‌ له‌و ژانره‌ ئه‌ده‌بیه‌ی، که‌ رووداوو و به‌سه‌ره‌اتی پالنه‌وانه‌کان ده‌خاته‌ روو چه‌ندین جووریا هه‌یه له‌وانه

(پالەوانی میلی، خوداوندەکان، پیاوانی ئاینی..) و ئەفسانەییەکی لە رادەبەدەر و سەرسۆرپهتەر دەبیرێ، بەجۆریک هەندی جار دەچیتە سەر و واقع، لەبەرئەو بە بێ (خەیاڵ) هیچ نووسەر و شاعیریکی نووسینی داستانێکی کاریگەر و پڕ چێژ و خۆش لە توانیدا نییە، لەگەڵ ئەوەشدا ئەفسانەکان بنەمای واقعی و میژووێیان هەیه بە گشتی خەیاڵ نین، بۆیە داستان توانیویەتی سوود لەو لایەنە (میژووێ و واقعیانە) وەرگیریت بەجۆریک، که ((داستان ئەو شیعریە شاعیر دەینووسیت و بابەتیکی چیرۆکنامیزانەیی بێ دەگێرتەو، که لە ژبانی پالەوانان و پالەوانیتی و شەری میژووێیەو وەرگیراوه لەگەڵ تیکەنکردنی هەر هەموو ئەوانە لەگەڵ شێوە ئەفسانەییەکەدا که هەست و نەست بوورۆتیت)) (تالەبانی، ۲۰۱۰، ۷۶)، هەرەها ((داستان بەرھەمیکی گێرانەو و نامیزە ناوەرۆکی ئەو بەرھەمانە کراون بە پاشخانی قارەمانگەلیک، که رەنگ و بۆی رەگەزی و نەتەوێیان هەنگرتوو، که لە ناویاندا رووداو و گەلیکی چاوەروانە کراو روویانداوه)) (میرصادقی، ۱۳۹۳، ۶۴) یاخود داستان ئەو بەرھەمە ئەدەبییە، که ((بریتییە لە گێرانەوێ چەند رووداویکی مەزن لە بەرھەبەبانی میژووێ، که لە پیناوی پاراستنی شەرفی نەتەوێیدا بە هۆنراوه و تراون، یان نووسراون لەم پالەوانیتی یانەدا پەیوہست بەسەردەمەکانیانەو دەستی ئادەمیزاد تیکەلە لەگەڵ دەستی خواوەند و فریشتەکاندا، لەبەرئەو شتیکی ئاساییە، که رووداوەکان هەموویان راستەقینەنین)) (ئەبوبکر، ۲۰۰۷، ۵۰).

لە داستاندا دوو جیھانی جیاواز هەن (واقیعی و خەیاڵی) داستاننووێ ئەم دووانە بە لێھاتووێ و زانینەو تیکەلایە یە کتر دەکات، تا لە گێرانەوێ رووداوی هەردوو جیھانە کە جۆریک لە جوانی و چێژ بە خۆنەر بەخشیت، هەرەها بێتە هۆکاری زوو تیکەیشتی خۆنەر لە بابەتی سەرەکی داستاندا، لە هەمان کاتدا وەک فەلسەفەییەکی مەرۆفی سەرەتای سەیردەکرت، لەبەر ئەوێ جیھانیکی پراو پر لە بیرکردنەو و بیرۆکەیی هەست پینە کراوه، بۆیە بە دیرنترین و گرنگترین ژانری ئەدەبی لەقەلەم دەدریت، که ((بریتییە لە بە دوایە کداهاتی کۆمەلێک رووداوی راستەقینەو میژووێ یاخود دروستکراوو داھینانە، هەربۆیە خەیاڵکردن، دەستەمۆکردن و موسەخەرکردن کردار دەخاتەر و خەسلەتی دیاری داستان ئەوێ، که بتوانیت ئیمە ناچار بکات، که بمانەوێت بزانی دواتر چی روودەدات لەم مانا گشتییەدا تەنھاکات هۆکاریکی گرنگەو ئەوێ که چی روویداوه و دواتر چی روودەدات . داستان شا دەماری هەموو بەرھەمیکی گێرانەوێ و نمایشی داھینەرانە، لە هەموو جۆرەکانی ئەم دووگروپەدا داستان دەبیتە رشتەو زنجیرەیی ئەو رووداوانە، که بە پێی تەرتیبی بە دوای یە کداهاتی کات روودەدەن، لەم رووێ داستان توخمی هاوبەشی جۆرەکانی ئەدەبی داھینەرانەییە لە قیصە، پۆمانس، کورتەچیرۆک، پۆمان، نمایشنامە، فیلمنامە، شیعری گێرانەوێ و شێوازەکانیتر داستان بوونی هەیه)) (میرصادقی، ۱۳۹۴، ۲۹-۳۰). بابەتی داستانی ئەدەبی و نووسراو باس لە کیشەیی تایبەتی و لایەنی دەروونی ناخی کەسەکان دەکات، بەلام داستانە فۆلکلۆرییەکان باس لە کیشە گشتییەکانی مەرۆف دەکەن زیاتر پەیوہستن بە گەل و نەتەو و ژبانی کۆمەلگا، بۆیە ((داستان بە تایبەتی (داستانی فۆلکلۆری) وەک ئاوینەیی خاصیە تەکانی گەل وایە و گوزارشت لەو پالەوانیتی و دلداریانە دەکات، که لە هەناوی میژووێ گەلیکەو هەلئوئالوہ لەبەر ئەمە گەشەسەندنی میژووێ داستانەکانیش بە گەشەسەندنی میژووێ گەلەو بەستراو تەو)) (خەیات، ۲۰۱۳، ۷).

دەتوانین بڵین (داستان) کۆمەلە رووداویکی راستی و میژووێ و خەیاڵییە؛ باس لە ئازایەتی و دەسلەلاتی پالەوانان و پاشا و شازادە و خواوەندەکان دەکات، که بە شێوەییەکی زنجیرەیی و بە دوای یە کداهاتی کات روودەدەن، یاخود رووداوه مەزنە کە باس لە کەسیکی جوامیر و پالەوان دەکات، که لە لایەن هێزێکی گەورەیی ئاینی و سیاسی و پاشایەتیەو پالپشتی لیدەکرت بۆ گەیشتن بەو ئامانجە بەرزو پەرۆزی کە هەیه تی وەک ئامانجی (نەتەو و پەن و نیشتمانی، گەیشتن بە خۆشەوێست، نەهیشتنی زولم و زۆرداری..... هتد) واتە بە گشتی بابەتەکانی داستان رووداو کارەساتی مەزن بابەتە بچووک و بێباوەخەکان نابنە بابەتی داستان، چونکە ئەو کەسانە دەبنە پالەوان و رووداوەکانیان بەسەر دیت کەسی ئاسایی نین، بەلکو پلەو پینگەیی گەورەیان هەیه و لە ناو کۆمەلگادا بە پێزەو سەیر دەکرتن، هەرەها داستاننووێ (وہسف و خەیاڵ) وەک دوو بنەمای سەرەکی بە کاردەھینن بۆ درێژبوونەوێ داستان تاوہ کو خۆنەر رووبەر و پێزازی نەبیتەو بەلکو بێتەو هۆی پەیوہست بوونی خۆنەر بە داستانە کەو، بە شێوەییە کە داستانە کە دابەش دەکات بەسەر چەند بەندیکدا و هەریەک لە بەندەکانیش ناوینشانی تایبەت بە خۆیان بۆ دادەنیت، که باس لە رووداویک دەکات پاشان هەموو بەشەکان بەیە کەو دەبەستیتەو و بە شێوازیکی جوانی ئەدەبی و ہونەری دەیانخاتەر و و لە خۆنەر دەکات هەست بە پچرانی زنجیرەیی رووداوەکان نەکات و زیاتر ئاویتەیی داستانە کە بیت و چێژی لێ وەرگیریت.

پاری دووهم: سهرهتای داستان شیعری کوردی

ئەدەبی فۆلکلۆر کەرەستەیی خاوی هەموو ژانرە کۆن و نوێیەکانە، لەبەر ئەوەی ((زۆر لە زاناکانی جیهان ئەوەیان دوو پاتکردوووە و تەووە بە کۆمەلانی خەلکیان سەلماندوو، کە فۆلکلۆر لە گەل بوونی مەزۆنە و هەبوو هەر بۆیەش بیرو نەریتی کۆمەلایەتی کۆن و کە لە پووری نەتە وایەتی بە پێی پیشکەوتنی شارستانیەتی و قونایە کانی مێژوویی پیشکەوتن و تەووە لە هەمان کاتیشدا ئەو گەلە زۆر گەوێ و ناخۆشی و دەرد و ئازاری بینیوە، فۆلکلۆریش لە گەل گەشە کردنی گەلە کە خۆیدا لە سەرکەوتنی بەسەر ئازارە کانی ژياندا پێشدا کەوی و گەشە دەکات)) (ئایراھیم، ۱۹۷۹، ۷۶). واتە فۆلکلۆر بەردی بناغەیی ژانرەکان و هەموو ئەدەبی نووسراوە جا پاراستنی ئەم ئەدەبە بە یزە لە لایەن باو باپیرانەو بوو، کە شوێن دەستیان لە مێژوویی ئەدەبیاتدا دیارە، یاخود لە لایەن ئەو شاعیرە بەھرمەندە بوو، کە بەھەری لە خواوەندی شیعەرەو وەرگرتوو و بەھرمە کە لە قەلبی ئەدەبیدا دەرشتوو و کردوو یە تیبە شاکاریکی ئەدەبی بە یزە گەوێ، کە لە بەھرمە فۆلکلۆرییە کە سوودی وەرگرتوو بە هەندێک گۆرانکاری بە پێی بیرو گوزارشتی سەردەم و بارودۆخ و زمانی میللەتە کە، جا یە کێک لەو بەھرمە گەوێ و بە یزە داستانە فۆلکلۆرییەکانە، کە چەندین سەدە لە نەو یە کەو بە نەو یە کە دیکە گێردراوە تەووە، تا ئەو شاعیرە لە فەوتان پرگاری کردوون. ئەم داستانانە داھێنانی ئەو شاعیرە نین، بە لکو بۆ هەموو نەتەو دە گەوێتەو ((واتە داستانی گەل کە لە ناو کۆمەلدا سەری هەلداو و خۆی لە خۆیدا هەبوو و کەس دروستی نە کردوو، بە لکو شاعیر لە چەند بە یزە کە دا ی رشتوو وە ک داستانی (ئەلیازە و ئۆدیس)، کە هۆمیرۆس تەنھا دا پرستۆتەو، بە لکم دروستی نە کردوو، هەر وەھا داستانێ شانا مەیی فیردەوسی داستانێکی تەبیبی و میللی یە)) (پەسول، ۱۹۸۹، ۹۰).

داستانی جیهانی لە رووی مێژوویی و پەیدا بوونیەو دابەش دەبێت بە سەر دوو جۆری گەوێ بە پێی قونایە مێژوویی ئەوانیش (داستانی سروشتی و داستانی دەستکرد) ((داستانی سروشتی شیعریکی سەرەتایی لە سەر روداویکی مێژوویی یا روداویکی، کە خەلک و گومان دەکەن بنیاتراو و مێژووییە و کە گەمارۆدانی تەروادە بەو جیا دەکرێتەو، کە زۆر کۆنەو ناتوانێت ئەو شاعیرە بناسرێت، کە داستانە کە داھێناو یا چەند شاعیرێک بە شادارییان لە هۆننەو دا داستانە کە دا کردوو یا گەل بە تەواوەتی بە شاداری تیا دا و ناوی دانەرە کانی ونبوو)) (ترحیی، ۱۹۸۸، ۱۸) مەبەست لە داستانی سروشتی داستانی سەرەتایی ژیا نی ئادەمیزادە روونتر بلێن داستانی (فۆلکلۆر) یی، کە زیاتر روداوی مێژوویی تیدا بە دیدە کرێت وە ((بە رەسە نترین جۆری داستان دادەنرێت و وە کۆ ئینسکلۆپیدیاییە کە گەوێ وایە، کە گشت لایەنە کانی ئەو گەلە، یا ئەو روداوی، کە داستانە کە باسی لێو دەکات تیدا تۆمار کراو، هەر وەھا ئەم جۆرە داستانە مۆرکیکی سەراپای ئەو میللەتانە یان پێو دیارە و هونەر لەم جۆرە داستانە و دە کەوێتە بەرچاو، کە سروشتی بێت، زیاتر لەو یە دەستکرد بێت، لە دوا ی ئەمە شاعیران، یا ئەو کە سەنەیی خاوەن بەھرن هەوێ تۆمار کردنی ئەو چیرۆک و ئەفسانە دەدەن و پاشان کەسانی دیکە دین هەوێ دەدەن بۆ ئەو ی دا پرێژن لە قەلبی ئەدەبی و پیکھاتە کە لە شێو یە کە داستانیدا دەر یخەن، ئینجا شێو یە کە گەشە سەندن وەر دەگرت و دەماو دەم و زار بە زار دە گێردن تەو تا ئەو رۆژە شاعیرێک دیت و لە قەلبی کۆتایدا دا پرێژت)) (حوسین، مەلود، ۲۰۱۸، ۲۱۶)، بۆیە داستانە فۆلکلۆرییەکان کاریگەرییان لە سەر نووسەرانی داستانی ئەدەبی دروست کردوو، لەبەر ئەو نووسەران بە ئەدەبی فۆلکلۆر و داستانە فۆلکلۆرییەکان سەرسام بوون و سوودیان لە و داستانە وەرگرتوو و داستانی نووسراویان پێ هۆنیو تەو، کە واتە جۆری دوو یە داستانە داستانی دەستکردە جۆرە داستانیکی سەریە خۆیە و دانەری دیار بکراو، کە بە پێی بۆچوونی خۆی کار لە سەر رەگەزە پێویستیە کانی ناو داستانە کە دەکات و لاسایی داستانە سەر تاییەکان دەکاتەو، بە لکم چوارچێو یە کە تاییەت بە خۆی هە یە ((لەم جۆرە داستانە شاعیر بابە تیک دادەھینیت، یا بە شێو یە کە ئازاد سود لە بابەتە کۆنەکان وەر دەگرت، بە لکم پێو یە داستانە کۆنەکان دە پرێژت)) (شمیس، ۱۳۹۳، ۶۶). کە واتە لە جۆری دوو یە نووسەر دیارە و بە پێی بیرو بۆچوونی خۆی مامەلە لە گەل روداوەکان دەکات و رەگەزە پێویستیە کانی بنیاتی داستانە کە دادەنیت. ئەم دوو جۆرە دابەش کردنی داستانە لە سەر بنەمای سەرھەلدان و قونایە مێژووییە، بە لکم لە رووی بابەتەو داستان دابەش کراو بۆ چوار جۆر ئەوانیش ((داستانی ئەفسانەیی، داستانی پالەوانی، داستانی ئایی و عیرفانی، داستانی دلداری)) (حوسین، مەلود، ۲۰۱۸، ۲۱۹-۲۲۰).

نەتەو ی کوردیش وە ک هەموو نەتەو کانی دیکە بەم وێستگە مێژووییە ئەدەبیدا تێ پەبوو و خاوەنی دوو جۆر داستانە ئەوانیش (داستانی

فۆلكلۆر، داستانی نووسراو؛ سەرجهم سامانی زانستی نەتەوهی كورد له بەرههه‌یانی میژوووه‌وه تا قۆناغی ئیستا دوو بەشی سەرەکییە یەكەمیان ئەدەبی فۆلكلۆر و زارەکییە، كە بەشیوهی شیعوو بەیت و بەخشان و رازو مەتەل و پەندی پیشینان... هتد بووه وه به شیوهی سینە به سینە تا قۆناغی ئەمڕۆ گەشتوووه ئەم بەرهه‌مانە دانه‌ریان دیار نییه نادرینه پال تاكه كه سێكه‌وه، بەلكو مولکی هه‌موو میلله‌تن. دووه‌میان ئەدەبی نووسراو ناسراوی كورده، كه دانه‌رو خاوه‌نیان دیاره له چ زارو شیوه‌زاریکی كوردن، بۆیه سامان و بەرهه‌مه‌کانی یەكەمی نەتەوهی كورد دەبنه بناغه‌و دامه‌زێنه‌ری بەرهه‌مه‌ ئەدەبییه‌کانی دووهم.

(د. مارف خەزنەدار) دەلێت: ((ئەدەبی نەنووسراو بووه به سەرچاوه‌یه‌کی گ‌رنگ بۆ ئەدەبی نووسراو، ئەم ئەدەبه له ناوجەرگه‌ی ئەوه‌وه هه‌لقولاه، گه‌لێ له بەرهه‌مه‌ گه‌وره‌و مەزنه‌کانی گیتی ئەدەبی نەنووسراو بوون و له پاشانا بوون به ئەدەبی نووسراو زۆریه‌ی هه‌ره‌ زۆری بەرهه‌می نەتەوه‌کان و گه‌لێ له شاکاره‌ ئەدەبییه‌کان سەرچاوه‌ی یەكەمیان ئەدەبی فۆلكلۆر بووه)) (خەزنەدار، ۲۰۰۱، ۱۵۸) واته ئەدەبی نەنووسراوی فۆلكلۆر بووه به بنه‌ما بۆ ئەدەبی نووسراوی وه‌ك (داستان)، به پیتی سەرچاوه‌کان بنه‌مای داستانی كوردی (بەیت و بالۆره‌)یه، ((چونكه ئەوه‌ی پاشتر وه‌ك بەرهه‌می جدی نووسه‌ران له ژێر ناوی داستانا ده‌بینرێت، بناغه‌كه‌ی به‌یتی فۆلكلۆری كوردیه‌، هه‌روه‌ها ئیپیکي كوردی، نمونه‌ی نووسراو و پیشكه‌وتووی، به‌یت و بالۆره‌یه. ئەم ژانره به پێچه‌وانه‌ی زاری سۆرانی یان زمانی فه‌رمی نووسین، له زاره‌کانی گۆرانی و کرمانجی، له تروپکی خۆیدا یه. نمونه‌ گ‌رنگ و سه‌رکه‌وتوو و باشه‌کانی داستان له شیوه‌کانی ئەوینداری و پاله‌وانی و عیرفانی و کۆمه‌لایه‌تی، به‌و دوو شیوه‌زاره‌ نووسراونه‌ته‌وه)). (که‌سنه‌زانی، ۲۰۲۲، ۱۸۹).

هه‌ر له باره‌ی (به‌یت و داستان) وه‌و رای جیاوازه‌یه؛ له‌وانه (د. که‌یفی ئەحم‌د) بۆچوونی له‌گه‌ل (عوبه‌یدوللا ئەیوبیان) جیاوازه‌ له‌و باره‌وه ده‌لێت: ((عوبه‌یدوللا ئەیوبیان له‌باره‌ی به‌یت‌وه‌ پیتی وایه به‌یت كوردی نییه، به‌لكو بریتیه‌ له له‌ته‌ شیعرێك، ئەویش له‌لای هه‌ردوو نەتەوه‌ عاره‌ب و فارس، له‌كوردیدا به‌ به‌یت ده‌لێن (به‌ندوباو)، هه‌رچه‌نده له‌لای زۆر كه‌س به‌یت‌ه‌كه‌ش به‌كارهاتوووه، هه‌روه‌ها له‌ ئەسلی زمانی كوردیدا (چریكه‌ش) ی پێده‌لێن ده‌بی ئەوه‌ش بزانین كه ئیمه‌ی كورد هه‌رچی سه‌ربرده‌و داستانیكمان هه‌یه ئەوا به شیوه‌ی به‌ندو چریكه‌ش دامان‌پشتوووه، به‌لام به‌ رای ئیمه‌ ئەو وته‌یه‌ی ئەیوبیان به‌هه‌له‌ تیگه‌یشتنه‌ له واتای (به‌یت)، چونكه به‌یت لێره‌دا وه‌ك گوزارشتكردن له له‌ته‌شیعرێك نییه، به‌لكو گوزارشته‌ له‌و رووداوانه‌ی كه له‌ كۆندا روویانداوه‌ جا قاره‌مانی‌تی یا دلداری یا ئایینی بن، هه‌یج په‌یوه‌ندی به‌و واتایه‌ی به‌یتی شیعرێ عه‌ره‌بی و فارسیه‌وه‌ نییه، له هه‌مانكادا چریكه‌ش به‌هه‌یج شیوه‌یه‌ك واتای به‌یت ناگه‌یه‌نیت، به‌لكو ئەویش جۆره‌ دارشتنێکی دیکه‌یه)) (ئه‌حم‌د، ۲۰۱۹، ۱۶۲). ده‌توانین ب‌لێین له به‌یتی كوردیدا چیرۆك و به‌سه‌رهاته‌کان به‌ زۆری له ناو کۆمه‌لگه‌ی كوردیدا؛ له‌گه‌ل چیرۆکی ئەفسانه‌یی و دلداری... هتد نەتەوه‌کانی دیکه‌ی دراوسێدا ئاوپته‌ی یه‌ك‌دی بوون؛ ئەو بەرهه‌مانه‌ی، كه له شیوه‌ی به‌یتدان باس له رووداوه‌ پاله‌وانی و ئایینی و ئەفسانه‌یه‌یه‌کان.... هتد ده‌كه‌ن له قۆناغی دواتر به‌ داستانی كوردی له قه‌لم‌ه‌ ده‌درین، كه هه‌ریه‌كه‌یان به‌پیتی شوپن و زارو شیوه‌زاری به‌یت بێژه‌كانه‌وه‌ هۆنراونه‌ته‌وه‌، هه‌ر نەتەوه‌یه‌ك به‌ پیتی ئاستی شارستانی و رۆشنییری تایبه‌تی خۆی داھینه‌رو دامه‌زێنه‌ری داستانی نەتەوه‌كه‌یه‌تی. توێژه‌ران له باره‌ی سه‌ره‌تاو بوونی داستان له‌ناو ئەدەبیاتی كوردیدا بیرو بۆچوونی جیاوازیان هه‌یه به‌گشتی دان به‌ بوونی داستانی كوردیدا ده‌نێن بۆ نمونه (د. عیزه‌دین مسته‌فا ره‌سول) دوو جۆر داستان دیاریده‌كات ئەوانیش ((داستانی قاره‌مانی‌تی و داستانی دلداری و ئەقیی)) (ره‌سول، ۱۹۷۹، ۴۲)،

ده‌كری ب‌لێین ئەمه‌ پۆلێنی داستانه‌ له‌ رووی بابته‌ی داستانه‌كانه‌وه، به‌لام بۆ جۆره‌کانی داستان به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی له‌ناو ئەدەبیاتی كوردیدا دابه‌ش ده‌بن به‌ دوو جۆره‌وه‌ ئەوانیش: (داستانی فۆلكلۆری، داستانی نووسراو). داستانه‌ فۆلكلۆریه‌یه‌كان به‌ زمانیکی ساده‌و ساكار نووسراون؛ به‌ جۆریك‌ زمانی قسه‌كردنی رۆژانه‌ی خه‌لك بووه؛ به‌و پێیه‌ی گێره‌وه‌كان كه‌سانی شاره‌زاو به‌ ئەزموون بوو له لادێی دیهاته‌کانی كوردستان له دایك بوون و گه‌وره‌ بوون؛ كاریگه‌ری زمانی بێگانه‌یان به‌سه‌ره‌وه‌ نه‌بووه، بۆیه داستانه‌كان تایبه‌تمه‌ندی خۆیان هه‌بووه و جیاوازی بوون له بەرهه‌می ئەو نووسه‌رانه‌ی، كه كاریگه‌ری زمانی بێگانه‌یان تیدا به‌دیده‌كریت، له‌به‌رئەوه‌ی ((زمانی داستان و وینه‌ی داستان و كاتی داستان و گێرانه‌وه‌ی نێو داستان خاوه‌نی هه‌ندئ تایبه‌تمه‌ندی خۆیان به هه‌موویانه‌وه‌ داستان له هۆنراوه‌ی لیریکی و درامای نێو تیۆری ئەدەبی كۆن

جیا دەبیتەوه)) (گەرمیانی، ۲۰۰۸، ۱۷).

داستانی فۆلکلۆر و نووسراو لە رووی بابەت و ناوەرۆکەوه هاوبەشن؛ لە نیوان نەتەوه رۆژەهلاتییەکاندا بەو واتایە، کە نەتەوهیەك خاوەنی رەسەنی داستانەکەیه لەرووی رووداو شوتین و ناوی پالەوان و... هتد نووسەرانی نەتەوهکانی دراوسێی هەولێاندان و نەو داستانە وەرگیرن و بە پیتی بیرو بۆچوونی خۆیان دایرێژنەوه؛ وەك ئەو داستانە گرنگ و بە بایهخانە، کە خانای قوبادی لە ئەدەبیاتی فارسی و عەرەبی وەرگیرتوون و بە بەرگیکی کوردایەتی دایرشتوونەتەوه، ئەمەش بۆ تواناو لیھاتووی خانای پێشەنگ دەگەریتەوه لە هۆنینهوهی ئەو بەرھەمانەدا و بوونیان لە ناو گەنجینە ئەدەبیاتی کوردیدا . خانا لە ئاستیکی بالادا شارەزای دونیای هزرۆ زمانی گێرانیەوهی (نیزامی گەنجەوی) بوو؛ بە جۆرنیک توانیویەتی پێنج بەرھەمی ئەو شاعیرە فارسە بە دارشتنەوهیەکی هونەری و لەو پەری لیھاتووی فۆرم و ناوەرۆکی ئەو بەرھەمانە بە زمانی کوردی دایرێژیتەوه، کەواتە ((سەرچاوەی چیرۆکە شیعرییەکان لای کورد و لای هاوسێکانی لە دوو جیگاوه هەندەقولین، بە کێکیان لە ناوہوہی، واتە خۆمالی، ئەوی دیکەیان لە دەرہوہیە واتە بێگانە)) (خەزەندەر، ۲۰۰۲، ۳۲۸) ئەو دوو جۆرەش مۆلکی ئەدەبیاتی داستانی ئەو میللەتەن، کە یەکەم جار بەو زمانە ئەو داستانە هۆنراوہتەوه.

لەبارە داستانی ئەدەبیاتی گۆرانەوه نەوشیروان مستەفا دەئیت : ((هەندیک لە داستانە بە ناوبانگەکانی رۆژەهلات، کە لە ئەدەبی فارسی و عەرەبی دا باو بوون، لە لایەن شاعیرانی گۆرانەوه بە شیعەر هۆنراوہتەوه و لە ئەدەبی فارسی وەرگیراون و هەندیکیان جلی کوردیان لەبەر کراوه، لەوانە شیرین و فەرھاد، لەیل و مەجنوون، بارام و گولتەندام، خورشید و خاوەر، مەنیزە و بیژن، شیخی سەنعان و تەرسا)) (مستەفا، ۲۰۱۲، ۲۵۰).

وەك دەزانین نەتەوهی کورد خاوەنی سێ ئەزموونی ئەدەبی و زمانییە، وەك کۆلەکە ئەدەبیاتی کوردی لەسەر ئەو سێ ئەزموونە راگیراوه و دامەزراوه، ئەوانیش ئەزموونی (گۆرانی، کرمانجی، سۆرانی) یە هەریەك لەو ئەزموونانە خاوەنی تیکست و داستان و بەرھەمی ئەدەبی بەپێژن، بەلام خائیک، کە ئەو سێ ئەزموونە لە یەکتەر جیا بکاتەوه؛ بوونی داستانە، کە لە ئەزموونی گۆرانی و کرمانجیدا رێژەییەکی گرنگ و بەپێژ هەیه؛ پێچەوانە زاری سۆرانی، گەر بوونی داستان لەو دوو ئەزموونە بەھۆی کاریگەری نەتەوهی دراوسێشەوه بووبیت و شاعیران وەرگیرانیان ئەنجامدا بیت ئەوا گرنگ ئەوہیە ئەو دوو ئەزموونە نەتەوهی کوردیان بێ بەش نەکردووہ لەو ژانرە گرنگە ئەدەبیات، کە (داستان)ە، چونکە بەشیوہیەکی لیھاتووانە لەو پەری داھێناندا لە رووی فۆرم و ناوەرۆکەوه بەرھەمەکەیان دارشتووتەوه و گەنجینە ئەدەبیاتی کوردییان دەولەمەند کرددوہ.

لە ئەدەبیاتی کوردیدا داستان بە ((بەرھەمی پاش ئەفسانە و قۆناغی بەرہو و رەدبوونەوهی رۆشنییری و تینگەیشتنی هەلۆیست و مرۆفە پالەوانەکانیشی سەر بە هەواری بیری خۆیان داستان ئەوہندە برہو بە مرۆف دەدا ئەوہندە دینداری ناخاتە بەر کارو خەمی پێشەوهی)) (جوئیاری، ۱۹۸۴، ۷) . واتە داستان بەرھەمی قۆناغی رۆشنییری و فراوانبوونی ئاستی تینگەیشتنی مرۆفەکانە و گرنگییەکی زۆر بە مرۆف دەدات؛ بە پێچەوانەوه باهەخێکی ئەوتۆ بەلایەنی دین و بیرو باوہ نادات، بەلام ئەم بۆچوونە نووسەر پێچەوانە هەندێ داستانی کوردییە؛ بەتایبەت لە بارە دین و بیرو باوہرەوه، کە بابەتێکی گرنگی ناو داستانەکانە؛ لەو داستانانەش (مەم و زین) ی ئەحمەدی خانییە، کە باس لە ئاینی بیروزی ئیسلام و تەسەوف دەکات، بە جۆرنیک بەشی سەرھتای باس لە وەسف و ستایشی خۆی گەورە و پێغەمبەری ئیسلام (محمد) (د.خ) دەکات، پاشان باس لە کێشەکانی کورد دەکات؛ لە نەبوونی سەرۆک و دەسەلاتداریکی دلسۆزو بە ئەمەك، هەروہا نەبوونی یەکریزی و برایەتی نیوان کوردان باسدەکات و رەخنە لەو ناتەبایە کوردان دەگرت.

بەگشتی سەرھەلدانی داستان پەيوەستە بە پەیداوونی بیری نەتەواہیتییەوه؛ لە ناو ئەدەبیاتی کوردیشدا بە پیتی سەرچاوەکان سەرھتای بیری نەتەواہیتییەوه بۆ دوای شەری چالیدیاری (۱۵۱۴ز)، کە لە نیوان فارس و تورکەکان بوو؛ لەم قۆناغەدا نەتەوهی کورد هەستی بە زولم و زۆرداری و ماف خواردن کرد لە لایەن ئەو دەسەلاتە داگیرکەرەوانەوه، بۆیە ئەو هەستە بووہ هۆکاری سەرھەلدانی چەند بنچینەییەکی سەرھتای شیعری نووسراوی کوردی و داستان، نمونە دیاو گرنگی داستانی کوردیش (مەم و زین) ی ئەحمەدی خانییە، خانی لەم

داستانه گرنگه توانی بیرى نه ته وایه تی بلا و بکاته وه؛ داوای یه کیزی و یه گگرتووی له میلله ده کرد، تا بتوان دهوله تیکى سهره به خو دروست بکن، له بهر نه وه لهو قوناغه دا داگیرکهر به هه مووشیوه به ک هه ولی سهرکوتکردنی نه ته وه ی کوردی ده دا؛ هوی سهره کیش نه وه بوو، که چهند قوناغیک پیش خانی ((عوسمانیه کان له شهرى چالديرانى سالى ١٥١٤ سهرکه وتن یه کیک له نه نجامه ههره گه وره کانى نه م شهره چوونى به شیکى ههره گه وره ی کوردستان بوو بۆ ژیر ده سه لاتی عوسمانى)) (عه لیاوه ی، ٢٠٠٤، ٢٣)، به پیتی سهرچاوه کان سهره تای داستانى کورى به ره مه کانى فه قی ته يران، که ده که ونه قوناغى داوای شهرى چالديران، له بهر نه وه ی بیرى نه ته وه ی کورد له داوای نه و شهره وه ده ستى پیکردوه؛ به هوی زو لم و زورى ده سه لاتی داگیرکاره وه هه ستى نه ته وه ییان لا دروست بووه، نه مه ش بووه ته هوی سهره لدانى هونه رى داستان، که (سهره کیتیرین و چاکترین هه ولیش له م بواره دا بریتین له به ره مه مه کانى فه قی ته يران، که چهند به ره مه تیکى چیرۆکى یا، گپرا نه وه ی نووسیه و به سهره تايه کى گرینگ داده نریت له بواری داستان نووسى کوردیدا وه ده ستره نگینى نواندوه له تو مارکردنی چهند چیرۆکى میلی و به شیه ی شیعری، که ناوه رۆکیان کوردیه، به لام زیاتر دیمه نی ئاینی و سؤفیگه رییان به سهردا زاله. به ره مه مه کانى فه قی ته يرانیش بریتین له :

١- چیرۆکى شیعری شیخی سنعان : نه م به ره مه مه ی له (٣١٣) دوه بیت و له هه ندی نووسخه ش (٣٣٤) دوو به یته .

٢- زه مبیله فروش : نه م به ره مه له (٦٠) چوارین یا (٢٤٠) دیره شیعری پیکهاتوه .

٣- به یتى دمدم : له (٢٢٦٨) دیره شیعری (٦٧) چوارین و کیشی خو مائی هه وت برکه ییه و سهروای (١١١١) (ب ب ب ب) (ج ج ج ج) (٠٥ حوسین، مه ولود، ٢٠١٨، ٣٢٤-٣٢٥).

د. مرف خه زنه دار) ده لیت: (به یته کانى فه قی ته يران له رووی روخساره وه هه مووی له سه ر به ندی دوو به یتى (چوارین) ی هه شت سیلابی

قافیه (١١ ب) دانراون کو مهنی چیرۆکى شیعری (به یته) ی جوانی بۆ نه وه کانى کوردی داها توه به جی هیش توه

٤- به یتى نه سپی ره ش : نه م حیکایه ته پیه وندی به غه زه واته کانى ئیسلامه وه هه یه له سهره تای بلا و بوونه ویددا.

٥- به یتى به رسیسی عابید : (٢١١) چوارین (٤٢٢) دیره شیعری وه به کیشی ره جه زو ره مه ل هؤنراوه ته وه .

٦- به یتى ئاف و ئاف : گه توه گوی له گه ل رووبار دیجله کردوه له باره ی جوانی سروشته وه هؤنراوه ته وه .

٧- به یتى دلۆ رابه : نه م به ره مه مه ی له سه ر بنچینه ی چوارین هؤنراوه ته وه، کیشی هه شت سیلابی خو ماییه و له (٧٧) به ند پیکهاتوه (خه زنه دار، ٢٠١٠، ٢٤٤-٢٤٦، ٢٥٥-٢٥٦، ٢٦٤).

که واته بنه مای داستای کوردی (به یته و بالوره) یه، هه روه ها سهره لدانى داستان په یوه سته به په یدابوونى بیرى نه ته وایه تیه وه؛ له ناو نه ده بیبیا تی کوردیشدا، به پیتی سهرچاوه کان سهره تای بیرى نه ته وایه تی ده گه رپته وه بۆ داوای شهرى چالديران (١٥١٤ ز) وه به ره مه مه کانى فه قی ته يران به با شترین سهره تا داده نرین بۆ هونه رى داستان نووسى کوردی، هه رچه نده شاعیر توانای سنوردار بووه له درێژکردنه وه ی هؤنراوه کاند و دیمه نه کان که متر پیکه وه گریدراون وه زمانیکى کوردی په تی به کار هیناوه؛ واته ره گه زه کانى ناو به ره مه مه کان تاراده یه که له ئاستى شیوازی داستاندا نین، نه مه ش له نه ده بیبیا تی کوردیدا نایته که م و کورى، له بهر نه وه ی ده شی نه م با به تانه له گه ل داستانى نه ته وه کانى دیکه هاوتا بن، که واته نه ته وه ی کورد خاوه نی چهند داستان ه شیعریکی هاو به شه له گه ل میلله تانى رۆژه لاتدا و له هه مان کاتدا چهند داستانى تابه ت به خو ی هه یه، که قاره مانه کانى کوردن و به زمانى کوردی هؤنراونه ته وه .

به شی دووه م: خانای قوبادى و داهینانه کانى له بواری نه ندیشه و هونه رى داستان ه شیعردا

پارى یه که م : جو رو با به تی داستان ه شیعریه کانى خانای قوبادى .

خانای قوبادى یه کیکه له شاعیره به تواناکانى نه ده بیبیا تی کوردی؛ به داخه وه زانیاری پتیویست ده رباره ی ناوی ته واوی و هؤزو سالی له دا یك بوون و مردنی و چۆنییه تی بیرکردنه وه ی... هه ند روون نیه؛ نووسه ران به پیتی شیکردنه وه ی به ره مه مه کانى زانیارییه کان ده خه نه روو؛ دوو زانیاری له باره ی نه م شاعیره مه زنه نه وه یه، که ((ناوی (محمد کورى قوباد به گی جافی جوانرۆ) یه و له هؤزی قوبادیه کانه و له سالی

(١٠٩٨ك)ی له دایك بووه و له سالی (١٦٨ك)، كه ده كاته ته مه نی (٧٠) سالی كوچی دوایی كردوو له گۆرستانی (بانی گومگان) نیژراوه)) (قوبادی، ٢٠١٦، ٧٨-٩٤) واته تا ئەم قۆناغه ئەوه ناو و هۆز و سالی له دایكبوون و مردنی خانای قوبادیه؛ چه ندين به رهه می گرنگ و به پیزی ههیه له ئاستی شیعری و ئاستی گێرانه وهیدا. به رهه مه كانی بریتین له :

((١- به شیک له دیوانی شیعری خانا، له ئاماده کردن و لیکۆلینه وهی کاروان عوسمان خهیات (رئین) (٢٠١٦).

٢- خوسره و شیرین، ئەم به رهه مه چه ند جارێك چاپ و بلاو کراوه ته وه، به كه مین جار محمدی ملا کریمی موده ریس له سالی (١٩٧٥) دا بلاوی کرده وه.

٣- له یلاو مه جنوون، ئەم به رهه مه له سالی (٢٠١١) غه فار ئیبراهیمی له بنکه ی ژین چاپی کرده وه.

٤- سولتان ئیبراهیم و نوش ئافه رین، ئەم به رهه مه له لایه ن مامۆستا موحه مه د ره شیدی ئە مینی پاوه ییه وه ئاماده ی چاپکراوه، ده زگی ئاراس له هه ولێر سالی (٢٠١١) چاپی کرده وه.

٥- یوسف و زلیخا، ئەم به رهه مه مامۆستا چه کیم مه لا سالح له سالی (٢٠٠٦) ئاماده ی کرده وه، کو ری زانیاری کوردستان به ژماره (١٧) له زنجیره ی کتێبه کانی خۆیدا له هه ولێر چاپی کرده وه.

٦- شیرین و فه رهاد، چه کیم مه لا سالح ده لیت کو پی نوسخه یه کی ئەم به رهه مه له به رده ستدایه تا کو ئیستا چاپ نه کراوه.

٧- ئە سه که نده رنامه، ئەم به رهه مه تا ئیستا نوسخه ی به رده ست نه که وتوووه غه ففار ئیبراهیمی ئە وه ی پیمان گوت که نوسخه یه کی نه فیسی ئەم به رهه مه ی له لای مه لایه ک دیوه له رۆژه لاتێ کوردستان، هه رچه ند هه ولێ داوه که به هه رچه ند و چۆنیک بیت به ده ستی به ئیت، به لام نه ی توانیوه)) (قوبادی، ٢٠١٦، ١٠٣-١٠٥). سه باره ت به شیرین و خوسره و محمه دی مه لا که ریم موده ریس ده لیت : ((زۆر به ئاواته وه بوم بۆم بلوایه به یته به یته ئەم شیرین و خوسره وه نازاره م لیک بدایه ته وه تا بۆ هه موو کورد زمانیک وه ک بۆ ئەوانه بوایه که زاراوه ی گۆرانی ئە زانن)) (قوبادی، ١٩٧٥، ١٠)

د. نه وشیروان مسته فا " پۆلێنی بابه تی داستانه کانی به م جو ره کرده وه.

((١- داستانی دلداری

٢- داستانی ئە خلاق

٣- داستانی جه نگی)) (ئه مینی، ٢٠١٢، ٢٥٠)

که واته داستانه شیعییه کانی خانای قوبادی (خوسره و شیرین، شیرین و فه رهاد، له یلاو مه جنوون، سولتان ئیبراهیم و نوش ئافه رین، یوسف و زلیخا) (شیرین و فه رهاد) تا ئیستا چاپ نه کراوه، به لام چه کیمی مه لا سالح ئامازه به بوونی ده دات و ده لیت : ((شیرین و فه رهاد: ئەم شاکاره له (٢٣٤٠) به یته پیکهاتوووه خانا دوای خوسره و شیرینه که ی نووسیویه تی. ههروه کو له سه ره تاکه یدا به م دوو به یته ئامازه ی پیده کات

جه دمای کیتاب خوسره و شیرین جه رووی ته واریخ و یه رده ی وه رین

داستانی شیرین و فه رهاد تاق و ستان جامرێز بیستوون که یین یاد)) (ملا سالح، ٢٠٠٦، ٦) واته له دوای کتیبی خوسره و شیرین له رووی سه رده می رابردوو؛ داستانی شیرین و فه رهاد و تاقۆسان و شاخی بیستونی ئاوێنه به ند یاد بکه ینه وه.

که واته ده توانین بلێین له سه ر بنه مای ئە و پۆلێنکردنه ی (د. نه وشیروان مسته فا) بۆ بابه تی داستانی داستانه کانی خانای قوبادی ده کرێن به سی به شه وه، که ئە مانه ن:

یه که م : داستانه شیعییه دلداریه کان (خوسره و شیرین، شیرین و فه رهاد، سولتان ئیبراهیم و نوش ئافه رین، له یلاو مه جنوون)

دووم : داستانه شیعییه ئە خلاقیه کان (یوسف و زلیخا)

سێیه م : داستانه شیعییه جه نگییه کان ئە توانین بلێین ئە م بابه ته له داستانه کانی به گشتی هه یه، که به شیوه ی جه نگی خه یالی باسی کرده ون

وهك (سولتان ئىبراهيم و نوش ئافهرين)، كه دهچته بواری داستانی جهنگی و خه یالی و نهفسانهی، كاتیک سولتان ئىبراهيم بۆ گه یشتن به نوش ئافهرين رووبه رووی چه ندين جهنگ ده بیته وه له لایهن سازادهی ولاته كانی دیکه وه له هه موو جهنگه كاندا سه ركه وتوو ده بیته، له م جهنگه نه دا نهفسانهیه کی زۆر به کار هاتوو، هه ر له رووی جوړی چهك و هیزو توانای پاله وانه كانی دیو درنج و ئاژه ل و بالداره كانه وه....

ده توانین بلین جوړی داستانه كانی خانای قوبادی پۆلین ده کریت به سی جوړه وه نه وانیش:

یه کهم: داستانه شیعییه راستیه کان وهك داستانی (یوسف و زلیخا).

دووم: داستانه شیعییه خه یالییه کان وهك داستانی (سولتان ئىبراهيم و نوش ئافهرين).

سێیه م: داستانه شیعییه وه رگێراوه کان وهك داستانی (خوسره و شیرین، شیرین و فه ره دا، له یلاو مه جنون، یوسف و زلیخا).

پاری دووم: داهینانی خانای قوبادی له بواری ییرو هونه ری داستانه شیعر دا

خانای قوبادی یه کیکه لهو شاعیرانهی، که له بواری هزره نه ندیسه پيش شاعیرانی سه رده می خوی که وتوو و داهینانی گه وه ری کردوو؛ ئەم داهینانانهی بوونه ته هوی سه رمه شقبوونی شاعیر له ئەده بیاتی کودردیدا و رهوشی رۆشنیری و شارستانیه تی نوێ کردوو ته وه، له سه ر بنه مای سه رچاوه ئەده بییه کان، که ئاماژه به توانای هونه ری شاعیر ده که ن له وانه (رژگار جه باری) ده لیت: ((خانای له ئاستی هونه ریدا له چه ند بابه تیکدا که ده ستپیشخه ری تیدا کردوو و داهینان و نوێگه ری تیدا کردوو بووه ته پيشه نگی سه رده می خوی له وانه: (وه رگێرانی ئەدهی، بیری نه ته وهی، "هه جوو" داشۆرین، بیری ئازادبخوازی و دادپه ره ری، قالبه شیعییه کان)) (جه باری، ۱۳۹۹، ۴۷)، واته ئەمانه داهینان و نوێگه رین له داستانه شیعییه كانی خانای چ له داستانه وه رگێراوه كانی، یاخود لهو داستانهی، که کوی کردوو نه ته وه و به سه لیه قی هونه ری خوی دایرشتوو وهك (سولتان ئىبراهيم و نوش ئافهرين) که واته داهینانه كانی خانای قوبادی بریتین له:

یه کهم/ وه رگێرانی ئەدهی: خانای قوبادی ده ستیکي بالای هه بووه له بواری وه رگێراند، که ((له قونای سه ره تادا "بۆ وه رگێرانی" لهو سه رده مه دیرینهی که کورد هیچ نه خسه دانانیکي کولتووری بۆ خوی نه بووه شاعیرانی گۆران له سه دهی حه فده دا شان ده دنه بهر کاری وه رگێرانی)) (پیربال، ۲۰۰۲، ۲۵). بێگومان له ناو ئەده بیاتی گۆراند به تایبه تی و له ئەده بیاتی کودردیدا به گشتی خانای قوبادی پلهی یه که می به ده ست هیناوه؛ له بواری وه رگێراند، چونکه ((خانای قوبادی له کاتی خۆیدا بۆ یه کهم جار ده ستی کردوو به وه رگێرانی سی به ره می نیازی (۵۳۰- ۶۱۹ ک.م) و به م کاره ی هه م ده بیته یه که مین وه رگێری کوردی هه م میژووی وه رگێرانی له ئەده به که ماندا ده گه رینیته وه بۆ نزیکه ی سیسه د سا ل بهر له ئیستا)) (مه لاسا، ۲۰۰۶، ۷) به گشتی شاعیرانی کلاسیک ئاماژه یان به ناو نازناوی خۆیان کردوو، که وهك دیارده یه ک بووه له شیعه رکانیا به کاریان هیناوه، خانای قوبادیش ئەم دیارده یه ی به کارهیناوه، خا لیکي گرنگتر له مه ناوهینانی ئەو شاعیر و نووسه ره بووه، که سه رسام بووه یی و داستانه که ی وه رگێراوه؛ به جوړیک ((له سه ره تای هه موو داستانه وه رگێردراوه کانی یا به شی خوی په راویز بۆ ئەو به ره مه ده نووسیت که وه ری گێراوه، وه کو چۆن مۆری داستانه كانی ده کات، به هه مان شیوه ش ئاماژه به وه ده کات داستانه که ی وه رگێراوه بۆ نمونه له داستانه شیعی (خوسره و شیرین) دا ده لیت:

((به نده یج (حسب الامر) ئەو سه روش غه یب به ره شخ خامه ی موشکین بۆ عه یب

به ی ته ور که ردمان ئەی نامه ی نامی ئینشا به ده ستور نه زم (نیازی)

له م به یته دا بۆمان روون بووه وه خانا چۆن ئاماژه به وه رگێرانی ده کات. له داستانی له یلی و مه جنوونیشدا چه ندين په راویز ده نووسیت:

به واته ی حه کیم، دانی ((نیازی)) گه نجه وی، ئیلیاس بن یوسف نامی

ئەم گێرانه وه یه له زاری نیازی گه نجه وی و ناوهینانی ته واوی شاعیر، خا لیکي گرنگه له ده ستبه نگی و راستگو یی وه رگێر، له م په راویزه دا خانا ئەوه مان بۆ روون ده کاته وه که ئەمه ی له چی سه رچاوه یه که وه وه رگێراوه ((قوبادی، ۲۰۱۷، ۶۶-۶۷).

واته له داستانه وه رگێردراوه کانی ئاماژه ی بهو شاعیره داوه، که کاریگه ریه کی زۆری له سه ری هه بووه، به جوړیک وای له خانا کردوو

دهست بداتە وەرگێڕانی بەرھەمەکانی؛ یەک لەو شاعیرانە (نیزامی)یە، کە بە ئاشکرا لە خوسرەو شیریندا ئاماژە بە ناوی نیزامی دەدات بەوەی بەرھەمی ئەو و وەرگێڕاوە، جا ((بۆ ئەوەی بیسەلمینین کە خانا وەرگێڕانی کردووە، لە (خوسرەو شیرین) دا بە ئاشکرا لە (۱۷) شوئیندا ناوی نیزامی هیناوە و لە بەرانبەردا لە (۲۰) شوئیندا ناوی خۆی هیناوە)) (جەباری، ۱۳۹۹، ۴۷). سەرچاوەکان ئاماژە بەوە دەکەن، کە ئەو شیوازی وەرگێڕانە ی خانا دەقاو دەق نییە، چونکە هەمیشە گۆشەییەکی بۆخۆی هێشتوووەتەو تا بیرو ئەندیشەیی خۆی بخاتە روو، جا لە ھەر بوارێک خۆی ویستبێتی؛ بەتایبەت لەبوارێ بیری نەتەوێ و زمان.

حەکیمی مەلا سەلح دەئیت: ((جا ئەگەر لەو بەرھەمانە ی کە خانا وەری گێڕاون وردبینەو دەبینین کە شیوێ وەرگێڕانە کە ی ئەو نییە دێر بە دێر بە دوای (نیزامی) دارۆشتبێ، بەئکو ناوەرۆکە کە ی لەو وەرگرتوووە ئیتر بەو شیوێیە کە خۆی پێی باشبوو دایرشتوو، بەلام لەگەڵ ئەووەشدا لەگەڵ شوئیندا دەقاو دەق بەیتەکانی ئەو هیناوە و بە شیوێیەکی جوان وەرگێڕاون با بۆ سەلمانندی قسە کەمان لێردا چەند بەیتێ (لەیل و مەجنون)ە کە ی بە نمونە بێنێنەو ڕەنگە وەک مەشتی بەس بیت بۆ نمونە ی خەرمانە کە.

نیزامی: خانە:

کای تازە گل خزان رسیده وات ئە ی تازە گۆل خەزان رەسیدە

رفته ز جهان ندیده نه جيهان لوی جيهان نه دیده)) (مەلا سەلح، ۲۰۰۶، ۱۰)

یەکیکی دیکە لە تاییبەتمەندی وەرگێڕانەکانی خانای قوبادی کورتکردنەو و درێژکردنی بەیتە شیعەرەکانە؛ بەوەی لە ھەندێ شوئین چەند ھەزار بەیتی کورتکردوووەتەو، یاخود بە پێچەوانەو وەک لە (خوسرەو شیرین) دا ((ئەم بەرھەمە لای نیزامی (۶۵۰۰) دێرە لەسەر کێشی ھەزەجی شەشی حەزفکراو یای مەقسوورە. لای خانا (۵۵۲۶) دێرە لەسەر کێشی دە سیلابی خۆمائی)) (جەباری، ۱۳۹۹، ۴۷). لێردا زۆر بە روونی ھەستی پێدەکریت، کە خانا داھێنانی کردوو لەم داستانەدا؛ بەوەی دێرە شیعەرەکان لای خانا ژمارەیان کەمترە لە چا و نیزامی، بەمەش گۆرانکاری لە دێرە شیعەرەکاندا کردوو، ھەر وەھا کێشی داستانە کەشی گۆریوو بە کێشی دە بڕگە، لەگەڵ ئەووەشدا بە شیوازیکی بەرزێ ئەدەبی مەبەست و پەیمانی داستانە کە ی گەیانوووەتە خۆتەر، ھەر وەھا لە وەرگێڕانی (قورئانی پیرۆز) دا بەتوانا بوو؛ توانای وەرگێڕانە کە ی لە ئاستیک بوو مەزنی و بالآ دەستی (خوای گەورە) و بچووکی بەندە ی خستوووەتە روو؛ لەم بارەو بێروای جیاواز ھە یە ھەندیک لە نووسەرانی وەک (سوئانی، سەید تاهیر ھاشمی، حەکیمی مەلا سەلح)، پێیان وایە بەو ھۆیەو زانایانی ئابنی و والی ئەو سەردەمە ی تۆرە کردوو؛ ئەوانیش بەندیان کردوو و لە دین دەریانکردوو، بەلام ساغکەرەو ی دیوانە کە ی خانە دەئیت: ((پێم وانییە هینانی ئایەتی قورئان بۆ ئیو شیعەر، تاوانی ئەوئەندە گەورە بیت بێتە ھۆی لە دین دەرکردن ھەر لە سەردەمی پەيامبەرەو ھەتاو کۆ ئیستا ئەم کارە کراو. وە خانە ئەگەر لەم کارەیدا تەفسیری کردبیت یان شیکاری و ڕەخنە ی کردبیت، پێم وانییە بە شیوێیە کە بیت بێتە ھۆکاری کۆشتنی)) (قوبادی، ۲۰۱۶، ۱۲۳-۱۲۵)، ھەر وەھا لە بارە ی تەرجیع بەندە کە ی خانەو روونکردنەو ی زیاتری خستوووەتە روو؛ بەوەی سەرھتا حەوت تەرجیع بەندە کە ی خستوووەتە روو، پاشان بە پێی لێکدانەو ھە یان بۆ روون بوووەتەو و دەئیت: ((جگە لە پیاھە ئدان و وەسفکردنی خوای گەورەو خۆ بچوو ککردنەو لە بەرانبەر حەزرتی حەقداو تاوانباری و بێدەسە لاتی بەندە لە ئاست گەورەیی ئەودا، ھێج شتیک نابینی کە جینگە ی ئەو بیت مەلا، یان کۆلکە مەلایە کیش بیت فەتوای تە کفیرو دەرکردنی خانە لەو سنوورە بدات. وەک لە بەیتی پێنجەم دەئیت:

پادشای شاهان، ئیقلیم ھەستی نەققاش تەسویر بئندی و پەستی

گەر وردبینەو ئەم بەیتە کوفر نییە، چونکە خودا خالقی خێرو شەریشە، ئەگەر چی مەفھومی پەستی و بئندی لێردا دوو مەفھومی وجوودی و عورفییان لەخۆ گرتوو. ھەئبەت نا ی ئەو لە یاد بکەین کە ئەوان تا ئەندازە یەکی باش شارەزاییان لە عەقیدەو تەسەوری دینییدا ھەبوو بە تەواوی بە فلتەری چوار مەزھەب و قوتابخانە ی ئەشعەریدا تێپەریون، ھەر بۆیەش خولفاندنی پەستی لێردا، لای خانە شیوازیکی دیکە یە لە نەقشی ئیلاھی لە جیھانی بووندا)) (سەرچاوە ی پێشوو ۱۲۳-۱۲۵)، ھەر وەھا لە بارە ی وەرگێڕانەکانی خانەو دەئیت: ((راستە ئەو بە وەرگێر دادەنریت، بەلام ئەم سەد لە سەد خۆی بە دەقە کانەو گری ئەداو لە ھەندیک بڕگەدا، دووسەد بەیتی کردۆتە دە بەیت، لە بڕگە ی

تردا دوو بهیت کراوته چوارسه د بهیت سه ره رای ته مهش، گیانی کورده واری و به تایبته هه ورامانی سه دهی (۱۸) ی پیوه دیاره و ته مهش جوړیکي تره له هونه ری وه رگیان)) (قوبادی، ۲۰۱۶، ۲۸).

که واته داهیتانی خانا له م بواره د زیاتر له وه بهرجهسته ده بیت، گهر خوی ئامازه ی پ نه کردایه هه ستت به وه رگیان نه ده کرد، به لکو به ته واری له نووسین و به ره می خوی ده چیت؛ هینده به وردی و به سه لیکه وه داستانه که ی وه رگیان به ته واری هه ست و سۆزی خوی ئاوتیه ی به ره مه که کردوه.

دووم/ نیشتمانی پهره ری و بیري نه ته وه ی: نیشتمانی و نه ته وه یه کیکه له چه مکه گرنه گه کانی شاعیرانی کورد؛ شاعیرانی پیشه ننگ له م بواره د (ئه حمه دی خانی و خانای قوبادی و حاجی قادری کۆین) ن له م باره وه توێژه ر (عوسمان نووری (پێین))، پی وایه نووسه رانی کورد له دیاریکردنی قونای ئه و چه مکه دا سه ده ی شانزه بۆ نۆزه دیاریده کهن و ئه حمه دی خانی به پیشه ننگ داده نین و پاشان خیرا په ی بۆ حاجی قادری کۆی ده به ن؛ لیره دا شوینی خانا ون ده کهن؛ واته له دابه شکردنی بیري نیشتمانی کوردیدا توانا و لیه اتووپی خانا فه رامۆش ده کهن، به لām له راستیدا بیري نیشتمانی کوردی دوو قونایه، که ((یه که م قونای پیش سه ده ی نۆزه که به قونای بنیاتانی هزی نیشتمانی پهره ری نازده ده بیت و ئه حمه دی خانی و خانای قوبادی بنه مای ئه و هزره داده مه زین، دوو هه م قونای پاش سه ده ی نۆزه که قونای ناسیونالیزمه و له حاجی قادری کۆیه وه تا سه رده می ئیستا که درێزه ی هه یه)) (پێین، ۱۳۹۹، ۶۰)، هه ره ها چه مکي نیشتمانی پهره ی و ناسیونالیزم له یه کتر جیا ده کاته وه ده لیت: ((زور جار نیشتمانی پهره ی له گه ل ناسیونالیزمدا تیکه ل ده کړین، نیشتمانی پهره ی پیشینه په کی زور کۆنتری هه یه، به لām ناسیونالیزم دیارده یه که پیشینه ی ده گه ریته وه بۆ کۆتاییه کانی سه ده ی هه ژده به ملاوه که وایو له نیشتمانی پهره ی وه بۆ ناسیونالیزم ئیمه سی که سمان هه یه له سی شیوه زارو سی قوتابخانه ی شیعی و سی جوغرافیا و سی سه ده ی جیا وازدا

یه که م: ئه حمه دی خانی (۱۷۰۷-۱۶۵۰) بایه زید، کوردستانی باکوور، شیوه زاری کرمانجی ژوور، قوتابخانه ی کرمانجی ژوور، شاعیرو بیرمه ندی سیاسی، یه که م بنه مای ئه ندیشه ی نیشتمانی پهره ری.

دووم: خانای قوبادی (۱۷۰۴-۱۷۷۴)، جوانرۆ، کوردستانی رۆژه لات، شیوه زاری گۆرانی، قوتابخانه ی گۆران، هۆنه رو بیرمه ند، دووم بنه مای ئه ندیشه ی نیشتمانی پهره ری

سیه م: حاجی قادری کۆی (۱۸۱۶-۱۸۹۷)، کوردستانی باشوور، کۆیه، شیوه زاری کرمانجی ناوه راست، قوتابخانه ی سۆران، شاعیرو بیرمه ند، سیه م بنه مای نیشتمانی پهره ری و یه که مین بیرمه ندی ناسیونالیستی کوردی ((سه رچاوه ی پیشوو، ۶۲-۷۷).

که واته له قونای بیري نه ته وه ی کوردا له سه ده ی (۱۷، ۱۸، ۱۹) سی که له شاعیر و نووسه رو بیرمه ندی سیاسی و وه رگیه هه یه، که چه ندین شاکارو به ره می به پیژو گرنگیان بۆ گه نجینه ی نه ده ی کوردی تۆمار کردوه؛ بوونه ته پیشه نگی بیري نه ته وه ی و نیشتمانی پهره ی له نه ده بیاتی کوردیدا، لیره دا خانا، که له قونای دوومه رۆنیکي گرنه گ و گهره ی گپراوه؛ له بواری زمان و نیشتمانی پهره ی دا؛ زمانی نه ده ی زمانی هه ست و سۆزو ئامانجه خانا به م زمانه داوا ده کات گرنه گ به هه ستی نه ته وه ی بدن؛ زمانی نه ته وه ی فه رامۆش نه کهن هاو شیوه ی (ئه حمه دی خانی)، که مه م و زین ده کاته به هانه یه ک بۆ گه یاندنی هه ستی نه ته وایه تی و داوا ده کات له ده سه لاتدارانی کورد نه بنه پاشکۆی بیگانان و به زمانی نه ته وه ی خویان بنووسن؛ خاناش داستانه شیعه رکان ده کاته به هانه یه ک بۆ گه یاندنی ئامانجی نه ته وه ی و نووسین به زمانی کوردی. راسته زور کاریگه ری زمانی فارسی له سه ر بووه، به لām ئه و کاریگه ریه نه بووه ته هۆی ئه وه ی، که به و زمانه بنووسیت. که واته ((خانا سیسه د سا ل له مه و به ر بیري نازادی و نه ته وه په رستی و زمانپارتیزی و نیشتمانی پهره ی خسته ته ئاراهه. ئه و که سیکه به ره می وا به رخ و به پیژ و به هیزی به کوردی بۆ جیه پیشتووین که ئیمه ی کورد ئه مرۆ ده توانین به شانازییه وه خۆمانی پیوه رانین و به سه ره رزی بلین ئیمه ش خانامان هه یه)) (سارۆ، ۱۳۹۹، ۵۴-۵۵).

سیه م/ هه جوو (داشۆرین): جۆره شیعیکه ناوه رۆکیکی جینو ئامیزی هه یه؛ شاعیران به زمانی شیعی خویان بۆ چه ندین مه به ست

و ئامانجی سیاسی، کۆمه‌لایه‌تی، دینی و... هتد خۆیان به‌کاری ده‌هێنن، یاخود جۆره‌ ره‌خنه‌یه‌کی توند و زیره‌، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا جۆره‌ بێ ده‌سه‌لاتیه‌که‌، که‌ شاعیر ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر که‌ س و روودا، یاخود ئه‌و بابه‌ته‌دا ناشکیت توانای رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی ئه‌و که‌سه‌، یاخود بابه‌ته‌ دژیه‌ نایه‌ته‌وه‌؛ جنیو وه‌ک چه‌کێک به‌کار ده‌هێنێ بۆ سه‌رکه‌وتنی خۆی. به‌گشتی شاعیرانی کلاسیکی ئه‌ده‌بی کوردی له‌م بواره‌دا تووشی ره‌خنه‌ بوونه‌ته‌وه‌؛ له‌ لایه‌ن کۆمه‌لگاوه‌ و په‌راویز خراون، بۆیه‌ ده‌بینین له‌ دوای مردنیان شیعیری هه‌جوویان بلاوکراوه‌ته‌وه‌، کاتیک باس له‌ سه‌ره‌تای شیعیری هه‌جووی ئه‌ده‌بی کوردی ده‌کریت وه‌ ((له‌سه‌ر بنه‌مای زۆرێک له‌سه‌رچاوه‌کان داشۆرین له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا بۆ نالی و پاشان به‌شیوه‌یه‌کی فراوان بۆ شیخ ره‌زای تاله‌بانی ده‌گه‌رتته‌وه‌، به‌لام له‌ به‌ره‌مه‌ممه‌کانی خانادا و به‌ تایبه‌تی له‌ شاکاری خوسه‌رو شیریندا چه‌ند دێرێک به‌سه‌ر ده‌که‌ینه‌وه‌ که‌ داشۆرینی پیره‌ژنیکه‌. ده‌توانین به‌ یه‌که‌م داشۆرین له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا ناودێری بکه‌ین و یه‌که‌مین داشۆرین بده‌ینه‌ پال (خانا)) (جه‌باری، ۱۳۹۹، ۵۲)، هه‌روه‌ها که‌یمی مه‌لا سالحیش ده‌لێت: ((که‌ خوسه‌رو شیرینه‌که‌ی خانای قوبادی ده‌خوینینه‌وه‌ ده‌بینین له‌ گۆشه‌یه‌که‌دا قه‌له‌می خستۆته‌ سه‌ر ئه‌م شیوازه‌ شیعه‌ره‌ به‌ شیوه‌یه‌کی هونه‌رمه‌ندانه‌ دایرشته‌وه‌)) (مه‌لا سالح، ۲۰۰۶، ۱۵).

که‌واته‌ خانای قوبادی له‌ پێش هه‌موو شاعیرانی کورد ئه‌م جۆره‌ مه‌به‌سته‌ی (داشۆرین)ی هێناوه‌ته‌ ناو ئه‌ده‌بی کوردی، پاشان شیخ ره‌زا به‌روه‌ی پێداوه‌ و وه‌ک به‌شیکی سه‌ره‌کی له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا چه‌سپاندووه‌تی. به‌م به‌یتیه‌ی له‌ خوسه‌رو شیرینه‌که‌یدا داهێنانێکی دیکه‌ی خستووه‌ته‌ ناو خه‌رمانی داهێنانه‌ ئه‌ده‌بییه‌کانیه‌وه‌ و گومانه‌کان ده‌ره‌وینێته‌وه‌ له‌ باره‌ی شیعیری داشۆرین لای خانا، چونکه‌ هه‌ر که‌سێک ئه‌م به‌یته‌ بخوینێته‌وه‌ به‌ روونی هه‌ست به‌ داشۆرین ده‌کات که‌ داشۆرینێکی توند و زیره‌ بۆ ئه‌و پیره‌ژنه‌ی نێراوه‌ بۆ لای شیرین، که‌ ده‌لێت:

((شه‌خسێ په‌رستار یاونا ئه‌وشه‌و به‌ عه‌رز شیرین بیه‌وشی خوسه‌رو

شیرین په‌ی یاری و مه‌خسه‌ره‌و مه‌زاق

پشت ده‌رقوپیای چون پشت کیسه‌ل

چه‌م ته‌نگ و رو چرچ ، لوت چه‌فت و چلمن

پاو سم شه‌ق شه‌ق ، ساق ساق سمی خه‌ر

بن به‌خه‌ل بۆگه‌ن ، پر چه‌ سپی و رشک

واته‌ ئه‌و شه‌وه‌ کاره‌که‌رێکی نارد بۆ لای شیرین؛ ئه‌و کاره‌که‌ره‌ له‌ تاو خوسه‌رو هۆشی نه‌مابوو؛ ئه‌و که‌یوانووه‌ بۆ رابوادن و گالته‌کردن باش بوو؛ ژنیکێ پشت چه‌ماوه‌ و کوێر و ده‌م ناشرین بوو؛ پشتی وه‌کو پشتی کیسه‌ل ده‌ر په‌ری بوو؛ ته‌مه‌نی سه‌د و شه‌ست ساڵ ده‌بوو؛ وه‌ک مێینه‌ی سه‌گ هه‌شت گوانی هه‌بوو؛ چاوی بچوک و ده‌م و چاوی چرچ و لوتیکێ نارێک و چلمنی هه‌بوو؛ لیوی شین و لیکن و ده‌نگی هه‌ر له‌ ده‌نگی جنۆکه‌ ده‌چوو؛ پێی شه‌ق شه‌ق و پوزی له‌ هی که‌ر ده‌چوو؛ سه‌ری وه‌ک قزاکه‌ بوو له‌ مه‌یموون ناشرینتر بوو؛ بن بآلی بۆگه‌ن بوو پر بوو له‌ ته‌سپێ و رشک لانه‌ی قۆلانچه‌و مارو مورو مشک بوو.....

له‌ داستانی (سوئتان ئیبراهیم و نۆش ئافه‌رین)یشدا له‌ به‌ندی (۲۹) (ده‌رمانداوکردنی سوئتان ئیبراهیم و پفاندنی نۆش ئافه‌رین له‌ لایه‌ن سه‌له‌یمه‌وه‌) ده‌لێت:

((گۆش بده‌ر به‌ ئه‌و ناپۆخته‌و ناخام

ئه‌و ناموافیق دێوانه‌ی ده‌غه‌ل

سه‌له‌یم ناپاک دَل پر ژ ته‌شویش

ئه‌ی چه‌رخ غه‌دار شه‌رمی نییه‌ن پیت

واتش ئه‌ی سه‌له‌یم چون ئامای وه‌ی جا

ئاخر هورنزا ده‌ست دا به‌ ساتوور

ده‌کرێ ئه‌م چه‌ند دێره‌ له‌ باسکردنی ناپاکێ سه‌له‌یم به‌ هه‌جوو دابنریت، که‌ هه‌جووی کورێ یه‌کێک له‌ وه‌زیره‌کانی باوکی نۆش ئافه‌رینه‌؛ ژه‌هر

ده کاته ناو خوارنده که ی شازاده، تا به نۆش نافهرین بگات، چونکه عاشقیه تی و دهیویتی به نسیب خۆی بیئت. خانا سه لیم به (که م فام و نامواییق و ناپاک و خه جالهت و له عین بهد نوور) باسی ده کات ئەم وشانهش ئاماژهن به داشۆرین لهم بهندهی داستانه کهدا.

چوارهم/ بیری ئازادیخوازی و دادپهروهری: خانای قوبادی له بهر ئهوهی رێبازنکی تایبهت به خۆی هه بووه؛ خاوهنی ئه ندیسهیه کی نازادی خواز بووه؛ دژی زولم و ستهم و نادادپهروهری بووه و بانگه شهی بۆ نازادبوونی بیروباوهری مرۆف کردوو؛ لهم باره وه ((له سه ر شانۆی رووداوی نیوان خوسره و دیهاتییه کان بۆ سه رده می ده سه لاتی هۆرمز و شازاده ی جینشین بۆمان ده گپرتته وه و وه سفی ده سترژی یه کیک له پیاوه کانی خوسره و ده کات که هه لسه وکه وتیکی نادادپهروه رانه و سته مکارانه به رانه ر گوندنشینه کان ده کات شاعیر رووداوه که زه ق ده کاته وه و پێ له سه ر کیشه ی دادپهروه ری و سته م و زۆرداری داده گریت:

ئه سپش کشتار موسلمانان وهر د غولامش قۆره ی دیهقان به جه ور به رد.....

شاعیر ده رباره ی رووداوێک ده دویت که دوور نییه به ره می خه یالسه ی خۆی بیئت، له چرکه یه کدا که خوسره و مه ست و پێ ئاگا ده بیئت غولامیکی ئه سه په که ی به ره لا ده کاته ناو کشتوکالی جوتیاران، ئه وانیش سکالی خۆیان ده به نه لای هورمز که ناداد په ره ری و زولمیکی گه وه له لایه ن غولامیکی شازاده ی جینشینه وه له وان کراوه. شا سزایه کی زۆر قورس بۆ کوره که ی خۆی ده برتته وه و گوێ ناداته ئه وه ی که تاوانبار کوره که ی خۆیه تی و زولمیکراو جوتیاریکی پێ پشت و په نایه. گپرانه وه ی ئەم رووداوه ی نیوان خه سه ره و باوکی، ئه وه نده ی په یوه ندی به رۆژگاری خانا وه هیه، ره نگه که متر په یوه ندی به سه رده می چیرۆکه که ی خوسره و هورمز وه هه بیئت له وانیه ئه رکی شاعیر ئه وه نه بوو بیئت سه رنجی خه لکی بۆ سته م و زۆرداری و نادادپه ره ری ئه و سه رده مه ی خۆی راکیشاییت و ئه فسانه که ی بۆ مه به ستیکی سیاسی شارا وه به کاره ییناییت)) (قوبادی، ۲۰۱۶، ۴۱-۴۳) پاشان، که ئه نجامی ئەم دادپه ره رییه ی هورمز ده بیینی ئاره زووی سه رکرده یه کی دادپه ره ره ده کات بۆ نه ته وه که ی، دواتر ده که ویتته سه رزه نشتی خۆی، که زمان درژی نه کات به وشه ی پرس ی (کۆن) واته (له کوئی) به پرس یار له خۆی ده کات و ده لیت :

((خانا بۆ وه سه ن زوباندرازی کۆن ئه و صاحیب عه دل تۆپیش بنازی

دوا به یی ئەم کۆپله یه ی سه ره وه، کرۆکی په یامی سیاسی و کۆمه لایه تی شاعیره. ئه و له گه ل خۆیدا ده دویت و ده لیت: "به سه زماندرژی!" ئینجا پرس یاریک له خۆی ده کات: " ئه و که سه دادپه ره ره له کوپیه که تۆ پێ بنازیت؟! ئەم پرس یاره هه روا له خۆرا نه کراوه. شاعیر ویستوو یه تی ئه وه بدرکینیت که سیک ی له بهر چاودا نییه شانازی پیه بکات، بۆ ناتوانیت شانازی به که سایه تی، یان سه رکرده یه که وه بکات؟ ئه و له سه ر نه خشه ی سیاسی کوردستان که سیک ی دادپه ره ری (صاحب عه دل) به رچا و ناکه ویت شایانی شانازی پیه کردن بیئت یاخود ئاماژه ی بۆ گه وه پیاوانی سه رده می خۆی کردوو و ده لیت :

مه علوم بۆ جه لای بزورگان دهور هه رکه س عه دل بۆ چون هورمز به ی طه ور.....

واته ئاشکرا بیئت لای گه وه پیاوانی سه رده م، ئه گه ر دادپه ره ره بن وه کو هورمز خوا له ئاگر ده یان پارزیت، ئه گه ر سه د جار کافریش بن. گزنگ دادپه ره رییه لای شاعیر، نه ک بروا هینان به دین و ئیمان. لهم خاله دا خانا له گه ل ئه حمه دی خانیدا یه که ده گریته وه که هه ردووکیان بانگه شه یان بۆ دادپه ره ری کردوو)) (سه رچاوه ی پيشوو، ۴۳، ۴۴).

له باره ی په یامی ئەم به یته ی خانا (د. نه وشیروان مسته فا) ده لیت: ((له سیسته می سیاسی و کارگیری ئیران دا ، شا هه بووه، که گه وه ی هه مو و لات بووه له ناوچه کانی ژیر ده سه لاتی دا حاکم به نازناوی جیاواز و به پله ی جیاواز هه بووه. ته نیا به حاکمه کانی کوردستان و لورستان گورجستان پله ی والی به خشراره، بۆیه پیاونکی شاره زای وه کو خانا، کاتی وشه ی والی به کاره ییناوه، ئه پێ مه به ستیکی دیاریکراوی هه بوو پێ ئه گینا ئه یوانی وشه یه کی تر به کار به یینی)) (ئه مین، ۲۰۱۲، ۲۶۰). واته خانا مه به سستی سه ره کی کوردو والیه کانی بووه وه داواکه ی له سه رکرده ی کوردی کردوو، که دادپه ره ره بن؛ دوا جار بینوو یه تی که سیک ی وا له گۆره پانی کوردی دا نییه په شیمان بووه ته وه سه رزه نشتی خۆی کردوو، که بوه سستی له سه ر ئه و په یامه و درژداری نه کات. هه ر له باره ی زولم و سته مه وه نمونه ی سته می ئه هلی شه ریعه ت

به‌رانبهر سوڤي و عاريفاندا ده‌هينتته‌وه و خوڤي به‌(نه‌سيمي) ده‌شوبهيني ده‌لئيت :

((ٺه‌ر چوڤ نه‌سيمي مه‌كه‌نان پوسم هه‌رتا زينده‌نان هه‌ر توڤي دووسم

بو ٺه‌م به‌يته به‌يٺيكي داخراوه‌و تيگه‌بيشتني ئاسان نييه؟ خانا خوڤي ده‌خاته "جنگه‌ي نه‌سيمي" يه‌وه، يان له‌ ناو پيستي ٺه‌ودا خوڤي ده‌دووزيته‌وه. با ٺيمه پيشه‌كي بزانيڤ نه‌سيمي كنيه؟ عيماد الدين نه‌سيمي (١٣٦٩-١٤١٧ ز) يه‌ كنيكه له‌ شاعيره سوڤييه گه‌وره‌كان و به‌ عه‌ره‌بي و فارسي و توريكي شيعري هه‌يه. به‌ يه‌ كنيك له‌ پيشه‌وا ناسراوه‌كاني ريبازي "حروفيه" داده‌نرئيت سالي (١٤١٧ ز) له‌ شاري حه‌له‌ب، له‌سه‌ر فه‌توای پياوه ئايينييه‌كاني شام هه‌ر به‌ زيندووويه‌تي پيستي ده‌گروون و پاشان پارچه پارچه‌ي ده‌كه‌ن. ٺيمه ٺه‌گه‌ر زانيماڤ "حروفيه‌كاني" ريبازيكي شوڤرشيگر بوون و دژي ده‌سه‌لتي سياسي و ئاييني سه‌رده‌مي خوڤيان بوون و بو دادپه‌روه‌ري خوڤيان خه‌باتيان كردوو، ٺه‌وجا ده‌رده‌كه‌ويت خاناي قوباديش له‌ كام سه‌نگه‌ردا بووه و بو ٺه‌وه‌نده له‌سه‌ر عه‌دل و دادپه‌روه‌ري و كوومه‌لايه‌تي جه‌خت ده‌كات؟)) (قوبادي، ٢٠١٦، ٤٥، ٤٤). هه‌ر سه‌باره‌ت به‌ دادو دادپه‌روه‌ري له‌ (شيرين و خوسره‌و) دا و له‌ و به‌نده‌ي، كه‌ خوسره‌و ئاموژگاري دانيشتواني ده‌كات ده‌لئيت :

((به‌ له‌فظ فه‌صيح شيرين ته‌ر جه‌ قه‌ند
چه‌ند نوكته‌ي شه‌ريف شوخ دل په‌زير
واتش هه‌ر شه‌خسي ساحيب شوغورن
چون زومره‌ي به‌عضي به‌د جينس بي پير
دوره‌ن جه‌ راي دين ره‌ويه‌ي كافي
به‌ٺي هه‌رده‌م عه‌يب مه‌ردوم بشماري
ٺه‌مانه‌ت فه‌رضه‌ن ٺه‌ر هه‌نت شوغور
مكه‌رو عاجز به‌ داناي دادوه‌ر
هيچ كه‌س جه‌ي دنياي ئاشفته‌ي پر شوڤر
ده‌وله‌ت نه‌ به‌ زور نه‌ به‌ كرداره‌ن

ده‌وله‌ت هه‌ر به‌ داد په‌روه‌ردگارن)) (ملاكريم، ١٩٧٥، ٢٩٧-٢٩٨)

ليزه‌دا ئامازه به‌ كه‌ساني عاقل و دانا ده‌كات و ئاموژگاري گه‌وره‌كان ده‌كات، كه‌ هه‌ر كه‌سيك چاك بيت چاكي ديته ربي و له‌ خرابي دوور ده‌بيت وه ٺه‌وه‌كه‌سانه به‌ دوره دين ده‌زاني، كه‌ عه‌يب و عاري خوڤيان نازان و نابيين؛ له‌ هه‌مانكاتدا عه‌يب خه‌لكي ده‌ژميرن و عه‌يب خوڤيان ده‌شارنه‌وه، هه‌روه‌ها كاتيک ده‌لئيت: ٺه‌مانه‌ت فه‌رزه مه‌به‌ستيه‌تي بلئيت ده‌بيت ٺه‌وه‌فه‌رزه وه‌ك خوڤي به‌ داد و دادپه‌روه‌ري به‌ ٺه‌نجامي بگه‌يه‌نييت و له‌ خوڤاي نه‌بيت له‌به‌ر ٺه‌وه‌ي هيچ كه‌س به‌ زورو زورداري ده‌وله‌تي نه‌گرتوه، ياخود به‌زورداري ده‌وله‌تي به‌رئيه‌ نه‌بردوه؛ ده‌وله‌ت به‌ زورداري و سته‌م نابريت به‌رئيه، به‌لكو هه‌ر به‌ ته‌نها به‌ دادپه‌روه‌ري و پابه‌ند بوون به‌ دادی په‌روه‌ردگار به‌رده‌وام ده‌بيت.

پينجه‌م/ قابله شيعرييه‌كاني: شاعيري گوران به‌ گشتي شيعره‌كانيان مه‌سنه‌وي جوت قافيه‌ي ده‌ برگه‌ي خوڤمالي بوون؛ خاناي قوباديش به‌ هه‌مان ربيكه‌دا روشتوه، به‌لام له‌به‌ر ٺه‌وه‌ي خانا ده‌ستيكي بالاي هه‌بووه له‌ بواري هونه‌ريدا جيا له‌ شاعيري سه‌رده‌مي خوڤي داھيناني له‌ قابله شيعرييه‌كاندا كردوو؛ به‌ پي سه‌رچاوه‌كان بو يه‌كه‌مجار فوري ته‌رجيع به‌ندي هيناوه‌ته ناو ٺه‌ده‌بي كورديه‌وه، به‌لام ((ماموستا محمد عه‌لي قه‌رده‌اغی، ديوانه شيعريكي گوراني- هه‌وراي چاپ و بلاوكردوه‌ته‌وه به‌ ناوي (ديواني عه‌زين). ٺه‌م ديوانه دوو چاپي بينيوه. له‌ پيشه‌كي چاپي يه‌كه‌مدا ماموستا بوي ساغ نه‌بووه‌ته‌وه كه ٺه‌م عه‌زينه كنيه؟ چونكه له‌ ميژوودا چه‌ند شاعيريكمان به‌ ناوي عه‌زينه‌وه هه‌يه. گوماني ماموستا له‌ نيوان (عه‌زين ده‌ردين: كه‌ ناوي له‌ ليستي شاعيري لاي په‌نجووري هه‌يه و له‌ شاعيري كونه) و (شيخ عه‌زين جانوه‌ري سيراچه‌دديني نه‌قشبه‌ندي بووه‌و هاوچه‌رخي مه‌وله‌وي بووه) ماوه‌ته‌وه، به‌لام له‌ چاپي دووه‌مدا به‌ پي هه‌ندي شيعري تازه دوژراوه‌ي تر گومانه‌كه به‌ لاي دووه‌مياندا شكاه‌ته‌وه و بووه‌ته يه‌قين. به‌لام من پيموايه زوربه‌ي شيعره‌كاني ٺه‌م ديوانه موريكيكي كوڤيان هه‌يه و به‌ دووري نازانم هي عه‌زين ده‌ردين بن. مه‌به‌ست له‌مه‌ بووني ته‌رجيعبه‌نديكه له‌ ديوانه‌كه‌ي عه‌زين. ٺه‌م ته‌رجيع به‌نده له ١١ به‌ند پيكه‌اتوه

و تهرجیعه که ی به چه شنه یه:

یاعه لی ده خیل بدهر نه جاتم سوپای خه م که ردهن قه طع حه یاتم

ئه گهر ئه م شاعیره عه زیز ده ردین بئیت که ده شی هاوچه رخی خانا یان کونتر بئیت ئه وا خاوه نی یه که م تهرجیعه به ند به هه لپه سیراوی ده مئیتته وه، به لام تا ئه و بابه ته ساغ ده بئیتته وه له ئیستادا خانا به یه که م شاعیر داده نرئیت که تهرجیعه به ندی نووسیوو)) (جه باری، ۱۳۹۹، ۵۱، ۵۲) دیارترین نموونه ی تهرجیعه به ند لای خانا له شیعره ئاینیه کانه وه ئه م داھینانه ی خانا به گشتی له به ره مه کانیدا ده بینرئیت، که ((له دیوانی خانای قوبادیدا چه ندین تهرجیعه به ند به رچاو ده که وئیت، وه ک: حه وت تهرجیعه به ند، داستان له شیوه ی تهرجیعه به ند، نامه ی شیعره ی له شیوه ی تهرجیعه به ند... ئه گهر چی تهرجیعه به ند قالبیکی تابه تی خوی هه یه له شیعره ی عه ره بی، فارسی، تورکی و کوردیدا، به لام له لای خانای قوبادی و له شیوه زاری گورانیدا ئه م قالبه گورانی به سه ردا هاتوو)) (قوبادی، ۲۰۱۶، ۱۸۰). ئه م جوړه قالبه شیعریه بو بابه تی خواداناسیوو عریفانی و وه سف و عیشقه، که خانا داھینانئیکی گه و ره و گرنگی تیدا کردوو ه یه کئیک له و گورانکاریه نه ی، که کردوو یه تی له م به ندانه یه، که ده ئئیت:

((نیاز وات: زهریف خه ندوه، خه ندوه خانه وات: شیرین خه ندوه، شیرین خه ندوه

زهریفی زهریف ها به و خه ندوه شیرینی شیرین ها بو خه ندوه

یه کش باف زهرین گرت و چه ندوه ده ست خه نارنگ گرت وه چه نه وه

خه نه ها وه لای زهری قه ندوه خاس خه نه که ردی هه م به خه نه وه

له م تهرجیعه به ند هدا گورانکاریه کی بیوتنه ئه نجامده دات، ئه ویش تهرجیعه به ندئیکی تازه دروست ده کات و له ناو تهرجیعه به ند هدا قالبی گفتوگو هه یه. هه ر به ندئیک تابه ته به یه ک که س، واته به ندی یه که م تابه ته به "نیاز" و به ندی دوو هه مئیش تابه ته "خانه" به ندی یه که م دابه ش بووه به سه ر چوار به شدا و نیاز ده ستپیشخه ره، خاناش هه مان کار دووباره ده کاته وه له به ند هکانی تردا ئه م کاره به شیوه ی سه ره به خو ده روات و دابه شکردنی تیدا نییه. ده توانین بو ئه م قالبه شیعریه دوو ناو دابئین: تهرجیعه به ند و ته رکیب به ند، چونکه ئه م دوو قالبه شیعریه زور له یه که وه نرئیکن. له تهرجیعه به ندیشدا ته نها نیوه به یی دووه می هه موو به ند هکان وه کو یه کن. ده بینن خانا گورانکاری زوری به سه ر قالبه شیعریه کاندا هئناوه. ئه م گورانکاریه نه ش ئامازه ی ده ستره نگینی و ورت و وریایی خانان و زور به جوانی و به شیوه یه کی ناوازه کاره که ی کردوو و جوانکاری و تیکه له کئیش و لیوه رگرتن (اقتباس) ئیکی ناسکی کردوو و ئه م جوړه داھینانه به شیوه یه کی کوردانه و ناوازه ده رده که وئیت)) (سه رچاوه ی پیشوو، ۱۸۶).

که واته خانای قوبادی یه کئیک له و شاعیره پایه به رزانه ی، که داھینانئیکی گه و ره و به پیزی له شیعر و به ره مه ئه ده بیبه کانی به گشتی کردوو؛ له به شئیک له و داھینانانه ی ده بئیته سه ره مشق و پئشه نگ له ئه ده بیبائی کوردیدا له وانه: له بواری (وه رگپرانی قورئانی پیروز و داستانه شیعریه کان، فوړی تهرجیعه به ند، داشورین "هه جوو") ئامانجی له وه رگپرانی (قورئانی پیروز) ئه وه بووه، که تاکی کورد به زمانی نه ته وه ی خوی (قورئانی پیروز) بخوئینه وه وه، هه روه ها گرنگیه کی زوری به زمانی کوردی داوه و شانازی پیوه کردوو؛ بی و بووه هه چی له زمانه کانی دیکه که متر نییه و ده توانیت چه ندین شاکاری به نرخ و به پیزی پی بنوو سرت. شاعیرئیکی مرؤف په روه رو ئازاد یخواز بووه و باگه شه ی بو داد په روه ری نه هئیشتی زولم و زورداری کردوو به م بیره وردو ده ستره نگینییه ی ده بئیته پر به ره مترین شاعیری کورد، که تا ئه م قوناعه ش نووسه ران به رده وام به ره هم و شاکاری جوانی ئه م که له شاعیره ده دوزنه وه، له گه ل ئه وه ی سه رده می ژبانی پر بووه له جه نگ و کوشتن و برین، به لام بلیمه تانه توانیویه تی داھینانی گه و ره له ئه ده ی کوردیدا بکات وه بلیمه تی خانای قوبادی بووه ته هوی ریگا روشنکه ره وه ی شیعره و ئه ده بیبائی قوناعی دوی خوی، که شاعیرانی وه ک مه وله وی ئه و وئستگه ئه ده بیبه ی بگرنه ئه ستو و به روی زیاتری پی بدن.

ئه نجام :

- 1- له رووی بیری نه تهوه ییهوه له نیشتمانی په روه ریهوه بو ناسیونالیزم و له سه دهی (17، 18، 19) سی که له شاعیر و نووسه رو بیرمه ندی سیاسی و وه رگیپر له سی شیوه زارو سی قوتابخانه ی شیعی و سی جوغرافیا و سی سه دهی جیاوازا هه یه ئه وانیش (ئه حمه دی خانی، خانای قوبادی، حاجی قادری کوپی).
- 2- خانا دهستیکی بالای له داهینانی بیرو و هونه ری داستانه شیعردا هه بووه داهینانه کانی له بواری (وه رگیپانی ئه ده بی، بیری نه ته وه بی، "هه جوو" داشو رین، بیری ئازاد یخوازی و داد په روه ری، قالبه شیعییه کانی ته رجیع به ند) دایه .
- 3- له بواری (وه رگیپانی ئه ده بی، "هه جوو" داشو رین، قالبه شیعییه کانی ته رجیع به ند) ده بیته سه رمه شق و پیشه نگی شاعیرانی کورد.

لیستی سه رچاوه کان

به زمانی کوردی :

- 1- ئه مین، نه وشیروان مسته فا(د)، 2012، به دم ریگاوه گونچین، چ2، الدار العربیه للعلوم- ناشرون.
- 2- ئه حمه د، که یفی، 2019، بنیاتی هونه ری داستانه له ئه ده بی فۆلکلوری کوردیدا (به نمونه زاری کرمانجی نیوه راست)، چ1، چاپخانه ی ئنستیتیوتی که له پوری کورد.
- 3- پیریال، فه رهاد، 2002، میژووی وه رگیپان له ئه ده بیاتی کوردیدا (له کونه وه تا 1932)، چ1، چاپخانه ی وه زاره تی په روه رده، زنجیره بلاوکراوه کانی گو فاری ئاسوی په روه رده (10)، هه ولیپر.
- 4- جه باری، زرگار، سارو، غه فار، 1399، یه که مین کۆنگره ی شاعیری به ناوبانگی کورد خانای قوبادی، کۆمه لیک توژیینه وه ی کۆنگره که، چ1، جوانرۆ.
- 5- جوتیار، خالد، 1984، فۆلکلور، چاپخانه ی (الحوادث)، هه ولیپر.
- 6- حوسین، مه لود، سه نگه ر، پیزان، 2018، ژانه ئه ده بییه کان، چ1، ناوه ندی رۆشنیری ئاودیر، هه ولیپر.
- 7- حسه ین، هه فال ئه بوبه کر، 2007، چه شه ئه ده بی و رۆژنامه نویسیه کان و په نگدانه وه یان له ژیان و ژین دا، چاپخانه ی شقان، سلیمانی.
- 8- خه زنده ار، ماریف(د)، 2002، میژووی ئه ده بی کوردی، به رگی دووه م، چ1، چاپخانه ی وه زاره تی په روه رده، هه ولیپر.
- 9- خه زنده ار، ماریف(د)، 2001، میژووی ئه ده بی کوردی، به رگی یه که م، چ1، هه ولیپر، ده رگای ئاراس.
- 10- خه زنده ار، ماریف(د)، 2010، میژووی ئه ده بی کوردی، به رگی دووه م، چ2، هه ولیپر، ده رگای ئاراس.
- 11- خه یات، کاروان عوسمان، 2013، داستانی گورگ و ریوی، به ریوه به رایه تی چاپ و بلاوکردنه وه ی سلیمانی.
- 12- په سول، عیزه ددین مسته فا(د)، 1979، لیکۆلینه وه ی ئه ده بی فۆلکلوری کوردی، چ2، چاپخانه ی زانکۆی سلیمانی.
- 13- په سول، شوکریه (د)، 1989، ئه ده بی کوردی و هونه ره کانی ئه ده ب، چاپخانه ی خویندنی باله، هه ولیپر.
- 14- ریپین، عوسمان، 1399، یه که مین کۆنگره ی شاعیری به ناوبانگی کورد خانای قوبادی، کۆمه لیک توژیینه وه ی کۆنگره که، چ1، جوانرۆ.
- 15- سه جادی، علاالدین، (د) 1389، میژووی ئه ده بی کوردی، چ3، انتشارات کردستان، سنندج.
- 16- سه جادی، علاالدین، (د) 1389، میژووی ئه ده بی کوردی، چ3، انتشارات کردستان، سنندج.
- 17- عه لیاوه بی، عه بدوللا(د)، 2004، کوردستان له سه رده می عوسمانی دا، بلاوکراوه کانی سه نته ری لیکۆلینه وه ی ستراتیجی کوردستان، سلیمانی.
- 18- قوبادی، خانا، 2011، سولتان ئیبراهیم و نوش ئافه رین، کۆکردنه وه و دارشتنه وه ی حه مه ره شی ئه مینی. چاپی یه که م، هه ولیپر، ده رگای چاپ و بلاوکردنه وه ی ئاراس.

- ۱۹-قوبادی، خان، ۲۰۱۶، دیوانی خانای قوبادی، کۆکردنه‌وه‌و لیکۆئینه‌وه‌ی کاروان عوسمان خه‌یات (رئیین)، چ ۱، چاپخانه‌ی شوان، سنه.
- ۲۰- قوبادی، خان، ۲۰۱۷، له‌یلی و مه‌جنوون، ساغکردنه‌وه‌و لیکۆئینه‌وه‌ی کاروان عوسمان خه‌یات (رئیین)، چ ۱، چاپخانه‌ی، شوان سنه.
- ۲۱- قوبادی، خان، ۱۹۷۵، شیرین و خوسره‌و، ساغکردنه‌وه‌ی (محمدی ملا کریم موده‌ریس)، زنجیره‌ی ژیانه‌وه‌ی که‌له‌پوری ئه‌ده‌بی کورد-ژماره (۲)، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا.
- ۲۲-ملاساح، خان، ۲۰۰۶، یوسف و زلیخا، ساغکردنه‌وه‌ی (حه‌کیم ملاساح)، چ ۱ چاپخانه‌ی گشتی هه‌ولیر، کۆری زانیاری کوردستان، ژماره (۱۷).

نامه‌ی ئه‌کادیمی به‌ زمانی کوردی:

- ۱-قادر، سه‌نگه‌ر، ۲۰۰۹، بنیاتی گێرانه‌وه‌ له‌ داستانی (مه‌م و زین) ی خانی و رۆمانی (شاری مۆسیقاره‌ سپیبه‌کان) ی به‌ختیار عه‌لی دا، ده‌زگای توئینه‌وه‌و بلاوکردنه‌وه‌ی موکریانی، چاپخانه‌ی خانی، ده‌وک.
- ۲-که‌سه‌زانی، بوشر، ۲۰۲۲، ئیستاتیکی گێرانه‌وه‌ له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا، نامه‌ی دکتۆرا، کۆلیژی زمان، زانکۆی سلیمانی. سه‌رچاوه‌کان به‌ زمانی عه‌ره‌بی:
- ۱-ترحیینی، فایز(د)، ۱۹۸۸، الدراما و المذاهب الادب، ط ۱، المؤسسة الجامعية للدراسات و النشر و التوزیع، بیروت.
- ۲-عبدالله، محمد حسن(د)، ۱۹۷۸، فنون الأدب (أصول، نصوص، قراءت)، ط ۲، دار الکتب الثقافیه، الکویت.
- سه‌رچاوه‌کان به‌ زمانی فارسی:

- ۱-شمیسا، (د) سیروس، ۱۳۹۳، انواع ادبی، چاپ چهارم، نشر میترا، تهران.
- ۲-مدرسی، فاطمه، ۱۳۹۰، فرهنگ توصیفی نقد و نظریه‌های ادبی، ضا‌ث اول.
- ۳-میرصادقی، جمال، ۱۳۹۳، شناخت داستان، مؤسسه انتشارات، تهران.
- ۴-میرصادقی، جمال، ۱۳۹۴، عناصر داستان، انتشارات سخن، چ ۹ تهران.

گۆفار

- ۱- ابراهیم، عمر، ۱۹۷۹، فۆلکۆر به‌ره‌م و ده‌ستکه‌وت به‌هره‌ی پتر له‌ هه‌زاران سالی پێش ئیستایه، گۆفاری رۆشنیری نوی، ۷۶.
- ۲-تاله‌بانی، موکه‌ره‌م، ۲۰۱۰، ئایا سه‌رده‌می داستان به‌سه‌رچووه، گۆفاری کاروان، ژ (۲۴۸)، ۷۶.
- ۳-گه‌رمیانی، عادل، ۲۰۰۸، گرنگی داستان و رۆمان له‌ تیۆری ئه‌ده‌با، گۆفاری نه‌وشه‌فه‌ق، ژ ۵۵.